

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
2e Editie, 5e jaargang, Maart/April 2009

Complot

Inhoud

Bonte avonden - Winterweekend 2009

Pagina 4

Verhaal: Het Magische Kristal - Deel II

Pagina 19

Rubrieken

Column

Pagina 3

De Alternatieve Route

Pagina 18

Leden Doorgelicht

Pagina 18

Quotes

Pagina 22

Thema: Complot

Pagina 5 t/m 17

Colofon

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar de redactie.

Hoofdredactie

Marlies van der Burgh [MB]

Redactie

Friso Woudstra [FW]
Michiel van Lierop [ML]
Rik Sprengels [RS]
Shane Bozelie [SB]

Vormgeving

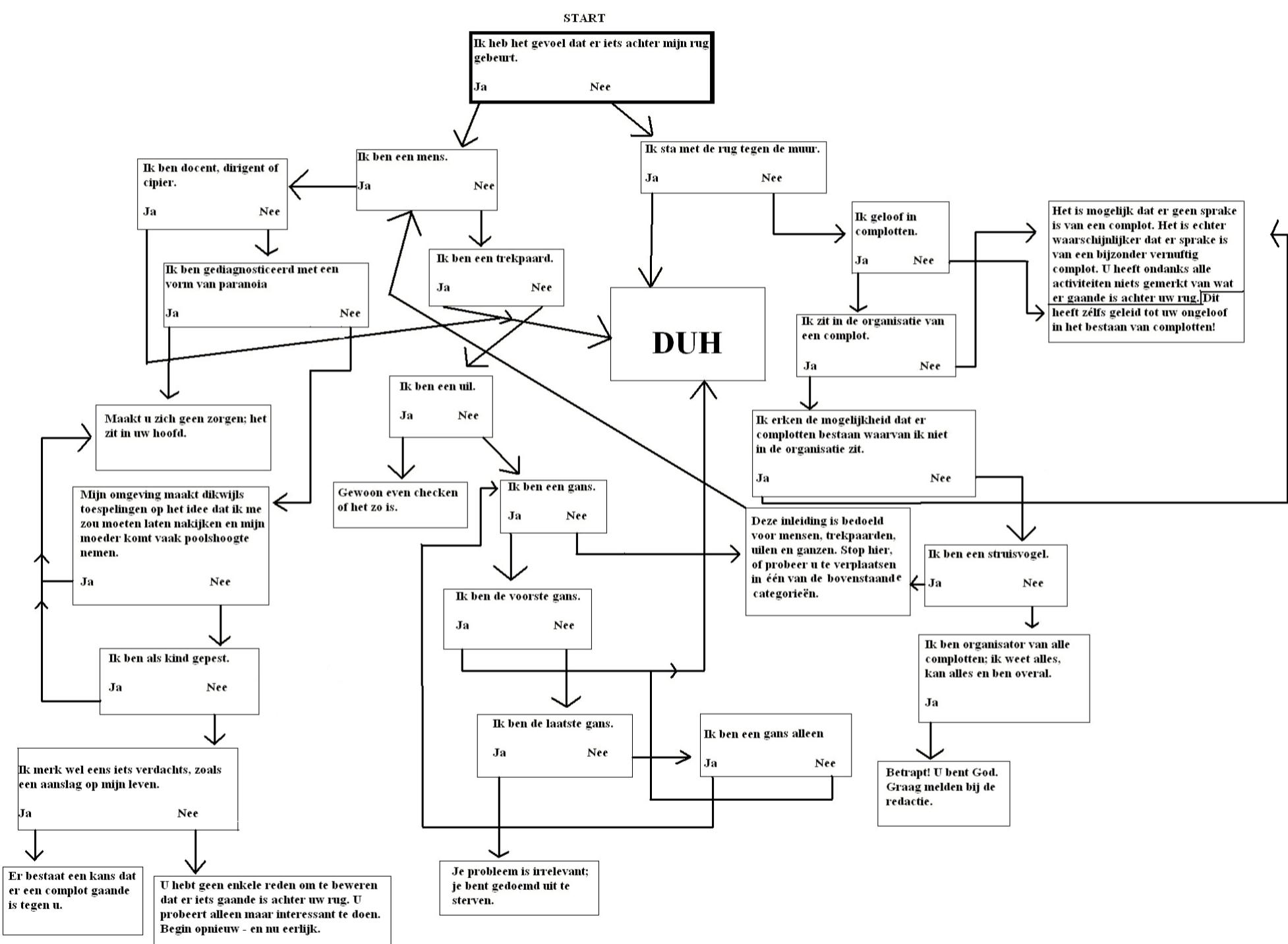
Paul van Leeuwen [PL]

Redactieadres

aktanokturna@karpenoktem.nl

Proloog

Complotdenken: een korte inleiding

Aan deze editie...

zit een luchtje. De veertiende uitgave is er één vol verdachte samenzweringen en complottheorieën: *Complot: achterliggende theorieën* vertelt ons het hoe en waarom van succesvol samenzwerven. Ook in deze editie: een overzicht van de bekendste complottheorieën en het *Dossier Karpe Noktem* waarin de duistere kant van onze geliefde vereniging eindelijk wordt belicht! Daarnaast worden voor deze ééne keer leden opgelicht en in het verhaal *Het complot van Hertog Jan* wordt tenslotte uit een ander vaatje getapt en komen we te weten hoe het gelijknamige biermerk ons al jarenlang om de *biergarten* leidt...

Column

De nasmaak, deel 2: *Happy place*

Als ik alleen wil zijn en mij prettig wil voelen dan ga ik naar mijn 'happy place': een geïdealiseerde, idyllische plaats ergens in het verleden of de toekomst die me spirituele of emotionele kracht verschaft. Wellicht zeg ik dit alleen maar omdat ik over wil komen als een hippie. Ik ben geen hippie. Gelukkig.

Mijn *happy place* is Zuid-Spanje. Niet het Zuid-Spanje dat we kennen van de troosteloze tv-reclames met disco's en stranden en overal bier. Ik hoop van harte dat de ouders die hun kinderen daarheen laten gaan zelf het alcoholprobleem van hun kroost oplossen. Of wanneer de kinderen in kwestie zelf zo vrij zijn geweest om zich op eigen initiatief in grote getale in een overvolle bus te proppen op weg naar Salou, Lloret of weet ik waar, dat ze daar een ongeluk (lees: kind) krijgen dat zich zestien jaar later voor een vergelijkbare bus gooit. Je begrijpt mijn punt. Niet dát Zuid-Spanje.

Het Zuid-Spanje dat ik bedoel is inland-Andalusië.

Daar waar de wijnranken die in direct verband staan met Jerez en sherry overvloedig groeien over glooiende heuvels, en 's avonds een kleine Spanjool met zijn gitaar maar nauwelijks het tsjirpend koor der krekels weet te overstemmen; dat Zuid-Spanje.

De plaats die de Moren zo aanlokkelijk leek toen ze overstaken bij Gibraltar, verkrachtend onder overhangende uitgedroogde eikenbomen elke schone ongelovige waar zij hun hand op konden leggen. De plaats waar het Alhambra uitzicht geeft over weidse groene heuvels; waar paëlla stomend geuren verspreidt vanuit een open keuken door een vallei. Dat zuid-Spanje.

Men zal zeggen: als je een dergelijke *happy place* nodig hebt, zul je het wel zwaar hebben. Dan zul je wel ziek zijn, of psychische problemen hebben, of iets te verwerken hebben. Dat is niet zo.

Denk ik.

[RS]

...en soms namen zij ook genoegen met een gelovige.

Nachtpost

Beste Karpe Noktem,

Als hoofd van de vakvereniging voor verenigingen van Nijmegen kom ik regelmatig langs allerlei clubs, sociëteiten en studentenverenigingen. Zo kwam ook jullie eh... alternatieve vereniging aan het daglicht en ben ik een aantal keer langs geweest om de motivatie achter mijn miserabel lage opinie van jullie kotsbakclubje (eenieder die zich van de rest wenst te onderscheiden is welkom) eens aan de tand te voelen.

Ondanks het nietige vijfjarige bestaan is er vooruitgang geboekt binnen jullie samenkomst van alternatief rapaille. Zei ik rapaille? - ik bedoelde addergebroed! Maar één ding moet gezegd worden: jullie borrels zijn erg gezellig. Eventuele punten van verbetering zouden kunnen zijn: het afzetten

van die verschrikkelijke moderne godslasterende muziek (heet dat nu hardcorepunk?), het ontruimen van de dansvloer (kom op... zoals jullie dansen zou echt niemand op televisie willen komen) en bovenal het ideaal om een hippie te zijn zoals mijn 'tijdsgenoten', die in de jaren zeventig zichzelf menig maal onderuit schopten met hun idealistische argumenten bij confrontaties met rechtse rakers zoals ik.

Nu vertel ik u: past u zich eens wat meer aan; denk eens aan de tijdsgeest waarin wij leven. Pronkt met uw hedonisme, toost op uw vaders salarisverhoging en jubelt bij uw ontgroeningfeesten waarbij de nieuwe rekruten voor uw missie worden opgeleid tot volwassen etterbakkies - huh? geen ontgroening? Parbleu!

Concluderend met dit zojuist geopperde verbeterpunt bereik ik het einde van het woord dat ik tot u wilde richten en gaarne tot u heb gericht. En dat wij tóffe jongens zijn! Treuren wij niet. Ik voel dat er wel degelijk hoop is voor uw... ehm... alternatieve... vereniging. Ik zal mij nu weer terugtrekken in mijn *old boys network*, zo wens ik nu een warm vaarwel.

Cheers, op de toekomst!

Gerardus V.D. Donderwolk
Hoofd Vakvereniging voor Verenigingen in Nijmegen (VvViN)
Blomselweg 24, 6521BD Nijmegen

[FW]

Vijf jaar Karpe Noktem!

Beste leden,

Pak een viltstift. Pak je agenda. Blader naar de week van 25-29 mei. Schrijf vervolgens met reusachtige letters: **KARPE NOKTEM LUSTRUMWEEK!!!** op de pagina's van de desbetreffende dagen en houd deze dan ook **VRIJ** (of zo vrij mogelijk). Dus géén dagjes Efteling, opa en oma, studiedagen of andere nonsens. Wanneer je namelijk bij opoet zit met je partje verlepte appeltaart en Pickwick kanelthee en opa vriendelijk vraagt of je nogmaals de gerbera's wilt langs gaan met de lekke gieter zul je spijt krijgen dat je

niet in Nijmegen zit). Nu mag natuurlijk nog niet het hele programma verklapt worden, maar reken alvast op een geweldige feest, een etentje in de typische Karpe-sfeer en een vrijdagse *chill-out*-activiteit om de kater kwijt te raken danwel uitvoeriger te cultiveren.

Omdat de Lustrumcommissie ondanks al haar enthousiasme niet overal kan zijn hebben we de hulp van jullie leden hard nodig. Zo hebben we vrijwilligers nodig voor het feest om bardienst te draaien, muntjes te verkopen, nieuwe leden te werven en zusjes een

slaappaats te geven. Ook zoeken we vrijwilligers om deze party te promoten. Dus als jij graag in het genep Karpe Noktemposters over tentamenuitslagen plakt, flyers uitdeelt aan nietsvermoedende Refterbezoekers en ze ook nog eens denkt te kunnen overtuigen van de noodzaak – en dat is het! – van een kaartje voor het grote Karpe Noktem Lustrumfeest, mail dan naar **lustrum@karpenoktem.nl**. Groetjes!

Namens de Lustrumcommissie,

Marlies

Bonte avonden - Winterweekend 2009

Brak in bed een kamp-verslag schrijven blijkt een garantie voor instant nostalgie. Nauwelijks een uur thuis - na een vlotte doch noodzakelijke stop voor het frietkot - borrelen de herinneringen aan de oorzaken van de fysieke malaise nochtans op. Drie dagen nachtplukken vergt namelijk nogal wat van de conditie.

Om de obligate reisbeschrijving maar eens over te slaan (bij gebrek aan zwartrijdpraktijken, bitse machinisten en het eraadwerkelijk in slagen om nietsvermoedende treinreizigers zodanig de stuipen op het lijf te jagen met onze Karpe Noktem-tradities dat ze de coupé aan ons jeugdige onverlaten zouden opgeven) duiken we in medias res - een woonkamer in Eersel waar de leden hongerig wachten op de pastaschotel die weldra wordt opgediend. Nadat de spinazieprut met smaak is verorberd dient zich de onofficiële hoofdactiviteit van het winterweekend aan: een geslaagde combinatie van bankhangen, kletsen, spelletjes en poker. Totdat het echte

programma het samenzijn vriendelijk doch beslist interrumpeert... en het klinkt als hints.

Dit jaar zijn de thema's series, films en veelal *lijstersliteratuur*. Een dankbare afwisseling op de mimemisinterpretaties die de voorgaande jaren waren opgetreden door de wat al te vooruitstrevende opdrachten als *abattoir*, *barensnood*, *apocrief*, *de stelling van Pythagoras* en, *mea culpa*, *mea culpa*. De winnaar van de huidige editie was Bas, die uit Hannahs weerzin tegen het uitbeelden van een zeker Nederlands boek kundig wist af te leiden dat het hier alleen maar om *Turks Fruit* kon gaan. Waardoor het de dame in kwestie bespaard bleef om een warrige Wolkers tussen zijn beestjes uit te beelden of het imiteren van bagagedragers, rode poep, menselijke afdruiprekjes of, godbetert, nederseks.

En het rollenspel dendert direct door in een spelletje Weerwolven onder het toeziend oog van de charismatische spelleider Olivier, waarna de camera zich enkele drankjes later verplaatst naar

de aangrenzende kamer, alwaar twee jaargangen secretaris, vaste snarenplukker Mark en ondergetekende de voorbije tijden van *Waas aan de Waal* laten herleven door klassiekers te kwelen. Helaas biedt de Eerselse locatie geen mogelijkheid tot een open haard, zodat de zangers zich er tevreden mee moeten stellen zich te behagen bij de warme gloed van het innerlijk hellevuur.

We zoomen in op een dampende kop koffie, die de ontwakende kampganger op bed wordt gebracht; naast een lief initiatief ook een bittere noodzaak voor de vele leden die de nacht nagenoeg doorgehaald hebben of die het, bij nader inzien, toch niet helemaal eens waren met hun matras. Na een rustig begin van de (mid)dag leidt Akela Alette de groep naar het bos voor een schietwedstrijd. Met pijl en boog welterverstaan, dus Paul (vL) kon de voor de gelegenheid meegezeulde luchtbuks mooi in zijn verpakking laten. Tussen twijgjes en brandhout liggen buigzame takken en met een touwtje en wat inkepingen vervaardigen wij onze eigen wapens.

Niets ten nadele van het statutair verplichte streven naar de wereldvrede natuurlijk.

Na een interlude van hete koffie en tosti's is het tijd voor een andere workshop: massage of Tai Chi. Deze laatste verdedigingssport volgen we in de open lucht onder de motiverende grooves van de plaatselijke fanfare, vanuit de aangrenzende repetitieruimte. Hoewel de Eerselse musiciadden kunnen solliciteren voor het orkest van Circus Renz, zetten we *geconcentreerd* - op wat melige giechelmomenten na - de voeten in de juiste positie en armworstelen we ons

op haast spirituele wijze richting theaterworkshop. Terwijl de masseurs-inspè zich nog steeds fanatico tegedoeden aan hun glibberige hobby, doen Daan en Chris de afwas op z'n *A-teams*, *Dragonball Z's* en raakt de vaat tenslotte op miraculeuze wijze 'lost'. Na Bas' weigering om ondanks alle bewijzen te accepteren dat zijn onlangs aangeschafte bonobo erectiel uitgedaagd is en Daans worsteling met het konijn uit Monty Python leidt de volgende volksverhuizing tot aanschuiven aan het diner: boerenkool met worst.

Om onze laatste avond te vullen met vermakelijk jolijt krijgen groepjes de opdracht om een reclamefilmpje te produceren. Tijdens een brainstormsessie rondom het plan van het aan de man brengen van massavernietigingswapens via Tell Sell lopen we over van olijk immoralisme. Om er later achter te komen dat ons groepje zich na een uur als enige niet had gekweten van haar taak. Ondanks het gebrek aan gitzwarde acts slaagde de avond er in om erg bont te worden; vraag dat maar aan de gitaar, de trommel, de bedden, de port en het bier.

[MB]

Complot: achterliggende theorieën

Complot, samenzwering: twee handen op één buik. Complotten zijn er op alle niveaus. Zelfs in de kleuterklas wordt er al druk samengespannen om een hoger aanzien in de groep te krijgen of te behouden. Een kind leert rondom zijn derde levensjaar dat anderen niet door hem heen kunnen kijken. Hiervóór weet het niet beter dan dat iedereen zijn gedachten kan horen en dat hij dus niets kan verbergen. Na deze ontdekking zullen kinderen hun eerste leugens gaan vertellen. Mocht dit op succes stuiten (de ouders geloven de leugen), dan is de bodem van bedrog en zwendel gelegd waarop het kind de rest van zijn leven zal voortborduren. In dit artikel wil ik inzicht geven in hoe complotten werken. Ik wil echter benadrukken dat dit stuk gebaseerd is op mijn visie als 'believer' en niet op wetenschappelijke literatuur over het onderwerp (die tot zover ik weet ook niet bestaat).

Waarom complotten?

Er zijn twee redenen bekend om samenzweringen tot stand te laten komen. Het verkrijgen en vergroten van macht en/of kapitaal is de eerste. De tweede reden is een controversiële: het stuit immers op ongeloof wanneer men bedenkt dat er mensen zouden zijn die massa's mensen bedonderen om enkel alleen een ideaal. De geschiedenis leert dat mensen die veelvuldig beschuldigd zijn van samenzwering vaak over een zo grote rijkdom beschikt dat het verkrijgen van geld of macht geen enkele drijfveer meer kon zijn.

Neem nu de Rothschild familie (in Engelstalige kringen verkeerd uitgesproken als Roth-

childs), van wie de geschiedenis terugloopt tot in de dertiende eeuw. De Rothschilds waren de eersten die een als moderne bank herkenbare onderneming begonnen. Zij werden hiermee zo enorm rijk dat ze geld uitleenden aan landen als Engeland en Frankrijk. Aangezien deze twee landen vaak conflicten en zelfs een aantal oorlogen uitvochten werden er door hen schulden gemaakt die ze niet snel terug konden betalen. In een oorlog leen je immers geld totdat je hem gewonnen hebt; er zijn weinig oorlogen gestopt vanwege lege schatkisten. Als je dan als bank leningen uitdeelt aan beide landen, met een hoge rente die ze zelfs tientallen jaren na het conflict moeten afbetalen, loopt je kapitaal snel op. In die tijd waren de grootste paleizen in de wereld niet van sultans, sjeiks, tsaren of koningen, maar van de Rothschilds. Nu kom ik terug op de reden van deze zijsprong naar de Rothschilds: waarom zou je in hemelsnaam als kapitaalkrachtigste familie van de wereld nog meer geld en macht willen hebben?

Vanaf hier worden de complottheorieën een beetje onvoorstelbaar. Het is namelijk bekend dat niet alleen de Rothschilds op deze manier steenrijk zijn geworden, maar ook verscheidene andere families zoals de Morgans en de Rockefellers. Al deze families waren ook bevriend met elkaar. Zij waren in staat de loop van de geschiedenis naar hun hand te zetten door systematisch politiek bedrog, het uitschakelen van politieke tegenstanders en door de macht die ze hadden over landen via hun schulden (belofte maakt schuld; schuld maakt ook beloftes). Zowel de Engelse centrale bank als die van de Verenigde Staten waren private ondernemingen van deze

internationale bankiers. J.P. Morgan: "Give me the power to a country's money supply, and I care not who makes the rules". Veel mensen weten niet dat ook de Federal Bank van de VS een private onderneming is sinds 1913.

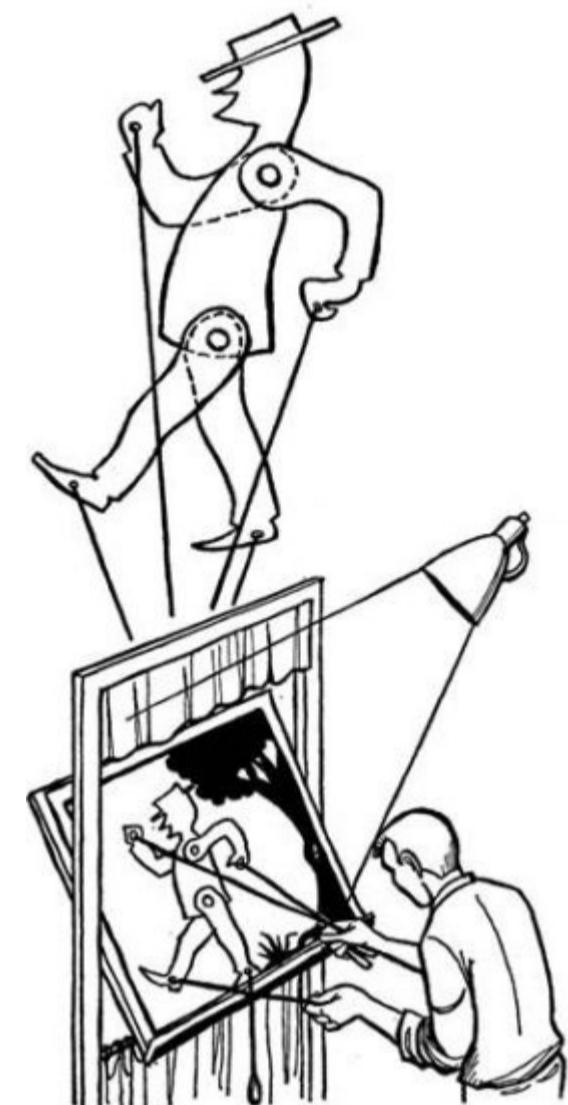
De zojuist beschreven machtsspelen gaan zóover dat de vraag rijst of dit nog wel om macht en geld gaat. Sommige samenzweringdeskundigen beweren dat de internationale bankwereld samen met een aantal vooraanstaande politici samen een complot hebben gesmeed om van de wereld één staat te maken met één regering, waarbij een select aantal mensen uiteindelijk de hele wereld zal regeren. Maar wie heeft hier uiteindelijk nog baat bij, wie is er nog zo machtsbelust? Vanaf dit punt lijkt het menselijke voorstellingsvermogen te beperkt om zulke ideeën nog op waarde te kunnen schatten.

Hoe complotteer je succesvol?

De leek zal ongetwijfeld met het voor de hand liggende antwoord komen: "Zorgen dat niemand achter je illegale activiteiten komt!" Dit is echter niet eens de meest succesvolle manier gebleken in de geschiedenis. De beste manier om rariteiten te verbergen is simpelweg geduld. Gedurende het verstrijken van de tijd vergeten mensen hoe iets is gelopen of ze weten het niet meer precies, zodat ze niet snel meer kritisch uit de hoek durven te komen. Neem nu bijvoorbeeld de zogenaamde massavernietigingswapens van Irak. Dit was de reden voor de oorlog waarin nu al duizenden mensen zijn overleden (alleen al aan enkel de Amerikaanse en Europese kant). Er is nooit inhoudelijk gereageerd op de tegenwerping dat er nooit massavernietigingswapens zijn gevonden - en nu, vijf jaar

later, praat niemand er meer over. Bush maakte er zelfs grapjes over. Het enige middel dat nodig was om deze zaak te sussen was tijd en stilte. Op deze manier kan het ontkennen van bewijzen wel degelijk nuttig zijn voor een regering. Dit wordt echter onderschat door de meeste mensen. Interessant detail: in Amerika heette het huidige 'public relations' bijvoorbeeld vroeger 'propaganda'. Pas na de Tweede Wereldoorlog werd deze term veranderd. Maar net als propaganda komt 'public relations' in feite neer op: slechts vertellen wat het volk mag weten.

Een andere succesvolle manier om samen te zweven is het tegen elkaar uitspelen van groeperingen. Waarom stemden zoveel mensen op Adolf Hitler en bleven ze hem zo trouw? Dit verschijnsel vindt zijn oorsprong in een basale vorm van psychologie, namelijk groepsdrang. Er

zijn drie groepen: de Nazi's, die sterk staan door hun mooie en duidelijk herkenbare uniformen, ferme logo's en vaandels. Een andere groep wordt gevormd door de Joden, in het nauw gedreven zondgebokken die gaandeweg vogelvrij verklaard werden. De derde groep zijn alle andere mensen. Toen de Nazi's steeds belangrijker en machtiger werden in Duitsland werd de angst zó groot om in een soortgelijke groep als de Joden terecht te komen dat het halve volk zich automatisch aansloot bij de Nazi's. Uit pure angst.

Nu zal de oplettende lezer zeggen dat dit nu niet meer mogelijk is, maar kijk eens naar het christendom in Amerika dat steeds grotere en extreemere vormen aanneemt. Ook hier worden mensen die er buiten vallen duidelijk doorverwezen naar de hel. Kortom: angstdoctries.

Nog een manier om grote veranderingen in de wereld teweeg te brengen is het volgende driestappenplan: Order out of Chaos. Stap één: veroorzaak chaos (bijvoorbeeld een Wereldoorlog). Stap twee: bied de oplossing voor de chaos (nooit meer oorlog in Europa door middel van instanties als de VN en de EU). Stap drie: zorg ervoor dat je intussen doordrukt wat je wilde bereiken (centralisatie van macht, waardoor het makkelijker is om met weinig mensen over veel mensen te regeren; iets wat een Illuminati-grondbeginsel is). Een ander hypothetisch voorbeeld hiervan is: één: financiële crisis, twee: maatregelen om dit in de toekomst te voorkomen, drie: centralisatie op het gebied van macht rondom internationale valuta.

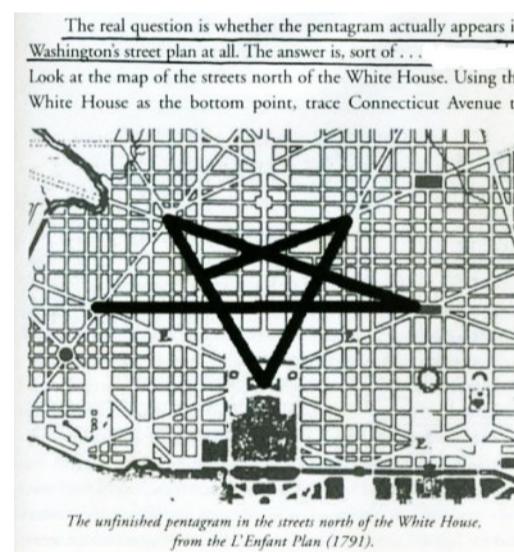
Hoe wordt het complot uiteindelijk toch ontdekt?

Omdat de doofpotmethode een zwakke plek heeft zijn er toch een hoop complottheorieën ontstaan in de loop van de tijd. De twee methodes voor het ontrafelen ervan zijn 'connecting the dots' en 'who profits'. De eerste komt erop neer om alle feiten op een rijtje zetten: men moet alle krantenberichten, nieuwsuitzendingen, getuigenverslagen en publicaties chronologisch bijhouden. Wat bijvoorbeeld bijna niemand zich meer herinnert van 9/11 is dat in heel veel livegetuigenverslagen van mensen die net van het rampgebied kwamen gesproken werd over ontploffingen in het onderste deel van het gebouw. Dat is onvervalste informatie die in de loop der tijd vergeten wordt. Ook de 9/11-commissie is hier nooit inhoudelijk op ingegaan. Een ander voorbeeld is dat Saddam Hussein vlak voor de oorlog in Irak begon serieus van plan was alle olie-export van Irak te gaan afrekenen in Euro's. Dit zou de Amerikaanse economie en vooral hun munteenheid destijds een doodsklap hebben gegeven. Als je zulke berichten (die vaak slechts een

kleine vermelding in de krant krijgen) eenmaal allemaal achter elkaar zet, krijg je soms een heel ander beeld van een situatie dan dat het journaal haar weergeeft.

Vervolgens is de complottheorie compleet als je gaat kijken wie er eigenlijk baat bij heeft wanneer de dingen lopen zoals ze lopen. Waar de hedendaagse media een hoge acceptatiegrens van het verschijnsel 'toevallig' heeft, zijn er toch écht veel politici die enorme bedragen verdienend hebben in de Irak-oorlog, zijn er toch écht 9/11-kapers levend teruggevonden, was er op de dag van de London-bombings écht een oefening aan de gang waarbij een rampscenario

kunt trekken. Vervolgens ga je de echte gekken citeren die inderdaad idiote complottheorieën hebben bedacht en je wijst erop dat mensen die dat soort dingen bedenken allemáál wel gek zullen zijn. Dan verander je de discussie; je wijst discussieleiders voor de openbare arena aan die zelf een dubieuze achtergrond hebben. Bijvoorbeeld: de persoon die de 9/11-commissie leidde was een persoonlijke vriend van de minister van Binnenlandse Zaken Condoleezza Rice en kon met zijn vetorecht alles wat hij niet in het document wilde hebben schrappen. Tot slot wijs je het volk erop dat je als regering 'geen reden hebt' hebt om tegen haar te liegen. Vergeet vooral niet te vermelden dat het

Connecting the dots...

werd gesimuleerd waarin terroristen bommen zouden plaatsen in het metronetwerk en heeft de eigenaar van de Twin Towers écht korte tijd voor 9/11 een ziekelyk hoge verzekering afgesloten, met name voor de mogelijkheid dat het gebouw beschadigd zou worden bij een terroristische aanval. De lijsten van 'toevaligheden' gaan eindeloos door.

Hoe worden complottheorieën verworpen?

Hierop kan ik een simpel antwoord geven: je gaat praten over de complottheorie. Je gaat niet inhoudelijk in op de belangrijkste argumenten, maar je hebt het alleen over de dingen die eigenlijk slechts bijzaak zijn, maar die je wel in twijfel

niet-geloven in de overheid unpatriotic is! Daarna houd je de zaak jaren stil, totdat de mensen die serieus iets zagen in de complottheorie het allemaal weer vergeten zijn of er gewoon simpelweg geen zin meer in hebben. Voilà: complottheorie verworpen.

Conclusie

Samenvattend wil ik enkel nog even zeggen: connect the dots en kijk wie er baat heeft bij bepaalde gebeurtenissen in de geschiedenis. Dit geeft meer inzicht dan de uitleg van regeringen. In de geschiedenis zijn er immers genoeg voorbeelden te vinden van gebeurtenissen waarbij een regering toch uiteindelijk dingen bleek te hebben verzweven.

Ik en het vergif dat ik drink

Ik en het vergif dat ik drink

Niet alleen om de dorst te lessen

Maar ook om te vergeten

Vrij te zijn van schuld, gevoelens

Schuldgevoel

Ik en het vergif dat ik denk

Niet alleen om de tijd te doden

Me te beschermen, te speculeren

Onderscheiden

Beter of slechter

Dan hij of zij

Woede lost mijn problemen niet op

Problemen die niet bestaan

Zijn een eigen leven gaan leiden

Hoe belangrijk is mijn status

Is bestaan niet genoeg om gelukkig te zijn

Zowel beter als slechter dan hij of zij

Verandert niets aan de kern

We worden afgeleid

Door anderen die onderscheiden en zij die er aan verdienen

Uitbuiting van de innerlijke crisis

En niet alleen om de dorst te lessen

[FW]

Dossier Karpe Noktem

Het kamp op de Veluwe

Karpe Noktem bestaat nu bijna vijf jaar. Maar denken jullie nu echt dat ons blazoen al die jaren smetteloos is gebleven? Het overleven van Karpe ging over lijken. Met net zoveel doofpotaffaires achter de rug als leden achter de hand kent onze vereniging een geschiedenis die menig dictatuur boven de bebloede pet gaat. Ja, alsof de naamgever van de vereniging dit vanaf het begin al had gepland vinden er praktijken plaats die het daglicht niet kunnen verdragen. Na een periode van rondhangen

op schemerige parkeerplaatsen tussen schimmige figuren met duistere informatie kon de redactie van Akta Nokturna enkele opzienbarende en huiveringwekkende 'onregelmatigheden' uit Karpe Noktems verleden aan het licht brengen. Hieronder volgt de primeur van één van deze afschrikwekkende gebeurtenissen: een grimmig verhaal van een overlevende. Eerstejaars lid S.B. was daar toen Karpe Noktem zijn onschuld verloor. Hij was één van de slachtoffers van deze wereld van corporale

corruptie en mensontederende rituelen.

S., volgens jou is er iets niet helemaal pluis bij onze gezellige alternatieve studentenvereniging Karpe Noktem?

"Er staan personen op de ledenlijst die nog nooit op een borrel zijn geweest. Daar is een reden voor..."

Verdwenen leden? Kun je daar iets meer over vertellen?

"Iedereen denkt dat Karpe Noktem geen ontgroening heeft. Niets is minder waar geweest het afgelopen jaar!"

Men beweerde dat het bedoeld was als experiment, om leden meer aan de vereniging te binden."

Een ontgroening dus. Terwijl Karpe Noktem altijd heeft beweerd dit soort praktijken nooit te zullen toestaan. De vereniging wordt zelfs geprezen om haar ongedwongen karakter! Waar vond dit alles precies plaats?

"Het begon allemaal als een kamp in de Veluwse bossen, vlak na de introductieweek. Ik ben opgegroeid in Ellecom en Dieren; die bossen

zijn dus een tweede thuis voor mij."

Dus jullie dachten dat het een soort introductieweekend zou zijn. Kamperen in de bossen?

"Ja, zoiets. Maar we hoefden voor het kamp niets mee te nemen. Zelfs geen tandenborstel. Voor alles zou gezorgd worden."

Vertel, wat gebeurde er toen jullie op de Veluwe aankwamen?

"We arriveerden met een redelijk grote groep, allemaal nieuwe leden of mensen die lid wilden worden. De enige

oudere leden en tevens leiding waren bestuursleden. Eerst kregen we een kleine toespraak en wat te drinken. Pas daarna merkten we dat het kamp eigenlijk diende als een sadistische koortsdroom van de staf. Als eerste activiteit zouden we een spelletje Twister gaan doen. Er zat alleen een twist aan deze versie... Het spel werd niet, zoals doorgaans het geval is, gespeeld op matten met gekleurde cirkels. Het werd gespeeld op kookplaten. Nadat we gedwongen werden om onze schoenen en sokken uit te doen hoorde ik een bestuurslid zeggen: "Linkerhand op rood!" En na het draaien van het pijltje vervolgde hij: "Rechtervoet op rood!" Een klein, langharig meisje naast me schreeuwde in doodsgenest: "Maar alles is rood!" "Correct." antwoordde het bestuurslid met een satanische grijns. Het 'spel' werd gespeeld; de geur van schoeiend vlees was misselijkmakend. Mijn maag draaide zich om en ik kon niet anders dan alles eruitgooien. Er kwam gegrinnik uit het groepje bestuursleden. Mijn woede steeg, maar werd overwonnen door mijn angst. Rennen had geen zin - de bestuursleden waren te snel, droegen wapens en een oriëntatie waarop de Veluwe we precies waren hadden we nog niet."

Wat gebeurde er na dit sadistische spel?

"Zonder tijd te krijgen om onze spreekwoordelijke wonderen te likken gingen we door met het volgende onderdeel. Er werd ons verteld dat dit een dropping zou zijn. We werden meegenomen in een helikopter - leuk, dachten we aanvankelijk nog - naar een open plek in het bos, waar de helikopter boven bleef

zweven. Eén voor een werden de eerstejaars uit de deuropening gevoerd, zodat ze na een val van enkele meters op de harde bosgrond terecht kwamen."

Hoe lang duurde deze verschrikking?

"De hele middag. Door de brandwonden van Twister en steeds ergere kneuzingen - bij enkele leden zelfs botbreuken - waren we te zwak om te vluchten. Steeds opnieuw werden we door de kampleiding opgetild en in de helikopter gelegd. Maar het ergste kwam pas toen we wegvllogen naar de rand van een drukke snelweg. Weer werden we gedropt. "Kruip als wormen naar de overkant!" schreeuwde de staf. Uit pure angst voor erger begon de eerste te kruijen en daarna volgden er nog een paar. Aanvankelijk weigerde ik, totdat ik opeens iets scherps voelde in mijn buik. "Als je niet kruipt, ben je niet loyaal aan de vereniging. En dat geeft een naar onderbuikgevoel, n'est-ce pas?" Plotse-ling hoorde ik de gierende banden van remmende auto's. Sommige slipten zich een weg naar de vangrail, maar dodelijke slachtoffers waren al gevallen. Het verkeer stond nu stil - dit was mijn kans om veilig aan de overkant te komen. Ik was een van de weinigen wie het was gelukt. We waren de helft van de oorspronkelijke groep kwijt."

Trok zo'n chaos niet de aandacht van de politie?

"Mijn herinneringen aan die middag zijn, zoals je wel begrijpt, erg wazig. Zover ik weet zijn de arme ziel en die het niet overleefd nooit gevonden en heeft niemand iets gezien van wat er gebeurde. Ook de

bestuurders van de auto's die leden geraakt hebben, konden achteraf niet aan de politie uitleggen wat er precies gebeurd was. Voordat ik flauwviel heb ik wel bestuursleden met de overlevende automobilisten zien praten. En ik heb met lichamen horen spleten."

Hebben jullie daarna het kamp nog bereikt?

"Ja, alleen weet ik niet meer hoe we daar zijn teruggekomen. We werden aan tafel gezet voor het avondeten: een salade van distels. Als brave feuten moesten we onze bordjes netjes leeg eten. Toen één van de jongens begon te huilen werd het sadisme van de leiding alleen maar verder aangewakkerd: "Prikt het? Hebben jullie er last van? Wat vervelend. Maar daar hebben we wel iets tegen, hoor..." Waarna onze beulen met een tuinslang en groene zeep aankwamen en deze bij iedere gekwelde ziel de neus induwden. "Wij zijn een nette vereniging met nette mensen." zei een bestuurslid. "We zullen eens korte metten maken met jullie dirty minds." Het kostte het bestuur vijf eerstejaars voordat het de waterdruk eindelijk laag genoeg had afgesteld."

Wonderbaarlijk genoeg heb jij het overleefd. Hoe is je dat gelukt?

"Ik was de laatste die werd gespoeld. Ik heb daarna nog drie dagen zeepbellen uitgedeemd... Sindsdien durf ik niet meer te douchen met zeep, douche gel of shampoo. En elke keer wanneer ik een kind bellen zie blazen, stort ik gesettelijk in. Schuimparty's zijn voor mij een taboe geworden..."

Verschrikkelijk. Moesten jullie daarna nog

meer opdrachten uitvoeren?

"Nee; eindelijk mochten we gaan slapen. Maar niet in slaapzakken - in body bags. De volgende ochtend misten we een paar feuten. Toen we, na alle moed bijeen geschraapt te hebben, vroegen waar ze waren gebleven lachte het bestuur alleen maar. Eéntje blikte verdacht naar de rokende schoorsteen van het nabijgelegen crematorium."

De eetlust zal jullie wel zijn vergaan...

"Niet zo erg als toen we ons ontbijt kregen: rauwe eieren en kip. Ik hoorde achteraf dat minstens één meisje daags na het kamp naar het ziekenhuis werd vervoerd met een salmonellabesmetting. Daarna heb ik nooit meer wat van haar gehoord. Ik wilde haar nog bezoeken, maar toen ik daar aankwam was ze er niet meer. En niemand van het personeel wist waar ze was. Sterker nog: ze hadden in het ziekenhuis nog nooit van haar gehoord. Als of ze nooit heeft bestaan."

Na dat afschuwelijke ontbijt kan de dag niet veel erger zijn geworden. Of niet?

Die dag deden we weer een spelletje: Levend Stratego. We moesten meelopen naar het speelveld alwaar de regels uitgelegd werden. En de kaartjes met onze rang erop werden uitgedeeld. Na wat vergelijken van kaartjes en wat overleg vroeg iemand: "Zitten er dan geen bommen in dit spel?" Het dichtstbijzijnde staflid glimlachte inwendig en antwoordde: "Landmijnen zijn er genoeg, maar ze zitten goed verstopt." Mijn enige gedachte was: is dit hoe het moet aflopen? Doodgaan in een ziek spelletje van het

bestuur van Karpe Noktem? Toen ik tijdens het spel de eerste landmijn hoorde afgaan, ben ik gaan rennen. Na twee uur lopen en rennen kwam ik eindelijk een weg tegen. Godzijdank herkende ik de plek. Toen ik uren en uren later thuis kwam, brachten mijn ouders me naar een ziekenhuis. Daar heb ik nog weken moeten blijven".

En toen je genezen was kwam je op een borrel?

"Ja. Van de overlevende feuten hoorde ik dat het resterende programma ook nog 'elektrische stoe-lendans', 'galgje' en 'spijkerpoepen' heeft ingehouden. Ook hoorde ik dat in de tijd na het kamp één bestuurslid is afgetreden. Hij kon de verschrikkingen niet meer aan. In zijn plaats kwam een net zo vreselijk man terug."

Maar waarom ben je dan in vredesnaam bij Karpe Noktem gebleven?

"De reden dat ik nog steeds lid ben? Omdat het een leuke vereniging is. Echt, ik meen het. Het zijn allemaal lieve mensen. En het bestuur? Ook heel aardige mensen! Ik zou geen leven meer zonder ze willen. Een speciale plek in mijn hart is voor hen - zet dat er maar in! En dat ik een heel loyaal lid ben. De bestuursleden zijn onze vrienden... Onze vrienden!"

Hier moest de verslaggever het interview afbreken om verdere emotionele schade bij S. te voorkomen.

[MB, ML & SB]

Dossier Karpe Noktem

Cheesy - bestuursfraude bij Karpe Noktem

Het was een koude dag in december toen onze kersverse Kascommisie, Daan Fifis en Koert Poelman, tezamen de boeken van penningmeester Jesper van Wijngaarden inzagen. Nadat zij de verwachte inkomsten en uitgaven van elkaar afgetrokken hadden ontdekten zij dat er een discrepantie van 6000 euro tussen zat. Dit bedrag konden zij niet traceren en toen zij de penningmeester hiernaar vroegen was zijn antwoord ontwijkend. Er stond hen maar één ding te doen - iets wat iedere zichzelf respecterende kascommissie zou doen: ze luisterden zijn telefoon af.

Drieëntwintig avonden lang lagen zij op de achterbank van een zwarte bestelbus voor Jespers huis naar de telefoongesprekken van de penningmeester te luisteren, terwijl langzaam zijn bijzonder interessante privéleven zich ontsluierde. Totdat ...

"Allo? Où est le fromage?"

Deze vraag werd beantwoord door een donkerbruine mannenstem: "Sacre Bleu!"

Verward herhaalde dhr. van Wijngaarden zijn vraag. "Où est le fromage, s'il vous plaît?" De Fransman antwoordde geschoekt: "Dans la Villa! La Villa!" en hing op.

Koert kon het accent meteen thuisbrengen: "Dat is Pyreneën-Ocitaans!" Daan traceerde het gesprek - het kwam van een kaasboer vijftig kilometer ten zuiden van Perpignan. Hij reed het onopvallende busje richting Villa van Schaeck, alwaar Jesper de eikenhouten voordeur reeds ontsloten had. Eerst ging

het licht aan op het secretariaat. En toen weer uit. Toen ging het licht aan op het secretariaat van Phocas. Dat ging ook snel weer uit. Systematisch volgden de overige ruimtes, totdat het duister de Villa wederom verzwolg.

Net toen onze onverschrokken speurders het bijltje erbij neer wilden gooien, omdat zij vermoedden dat Van Wijngaarden weer in slaap was gevallen in de bezemkast, verscheen een helderwit schijnsel vanuit de keuken. De KasCo veerde op en drukte getweeën de neus tegen het niet van condens gespeende busraampje. Als ware het de ster van Bethlehem verzekerde het aanhoudende licht de heren ervan dat dit de plek was waar ze zijn moesten. Niet lang nadat het raam weer verduisterd werd, kwam onze penningmeester weer buiten, trok zijn sjaal wat strakker om de hals en liep het hek uit, de koude in.

"Liep hij nou te kauwen?" klonk het verbaasd uit Daan.

"Het lijkt er wel op" gromde Koert.

"Verdacht... verdacht..."

Voorzichtig en opletend slopen de heren naar de voordeur. Koert opende met een loper en een snelle handbeweging het slot. "Dit blijft tussen ons," sprak hij tot Daan. Daan knikte. Ze snelden zich naar de keuken en openden de deur. Wat ze daar aantroffen ontsteeg al hun verwachtingen. Een grote stapel van ten minste duizend Franse kazen was uitgestald in de Villakeuken. Nog steeds in verbazing gebogen over de kaas

had het licht aan op het secretariaat. En toen weer uit. Toen ging het licht aan op het secretariaat van Phocas. Dat ging ook snel weer uit. Systematisch volgden de overige ruimtes, totdat het duister de Villa wederom verzwolg.

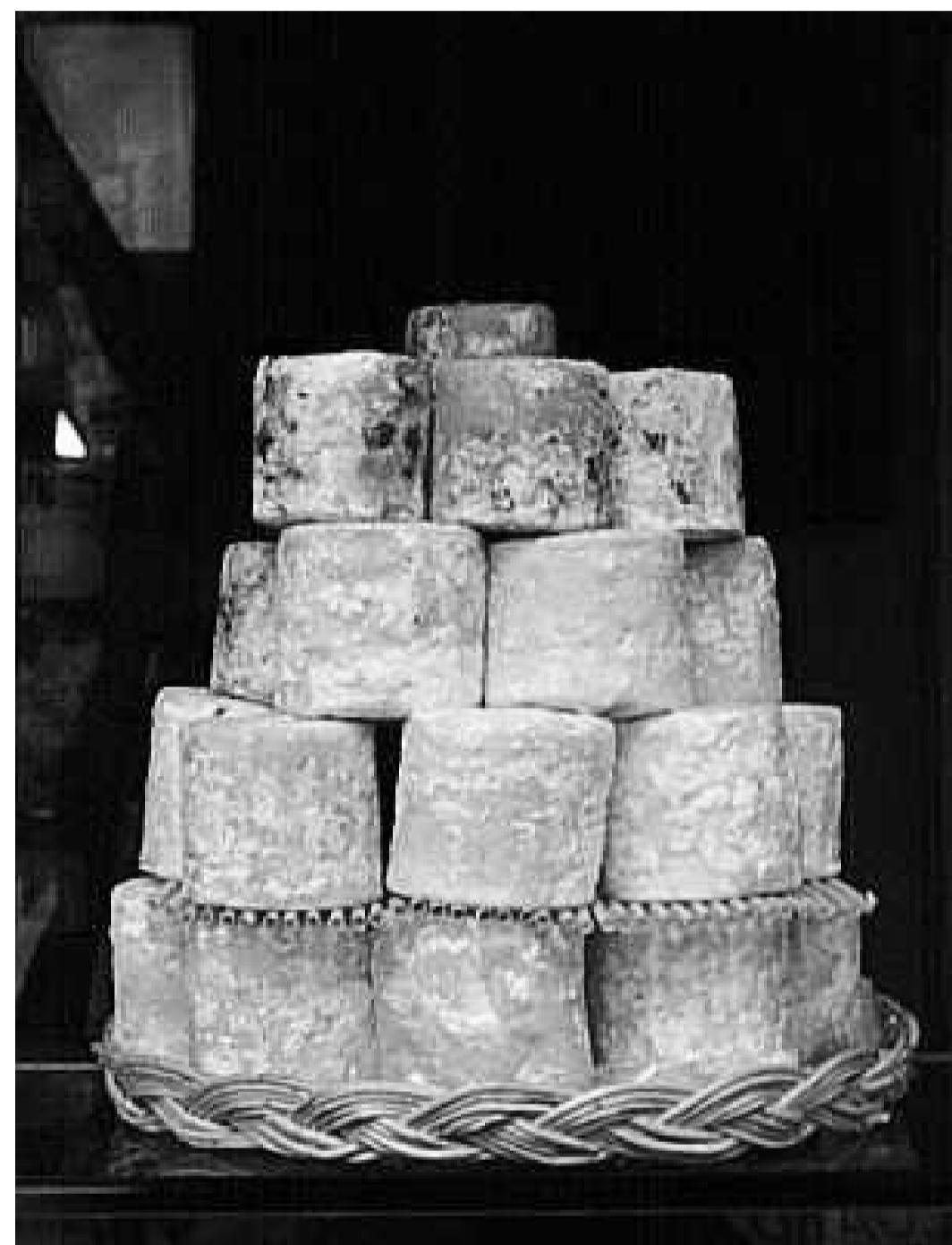
Net toen onze onverschrokken speurders het bijltje erbij neer wilden gooien, omdat zij vermoedden dat Van Wijngaarden weer in slaap was gevallen in de bezemkast, verscheen een helderwit schijnsel vanuit de keuken. De KasCo veerde op en drukte getweeën de neus tegen het niet van condens gespeende busraampje. Als ware het de ster van Bethlehem verzekerde het aanhoudende licht de heren ervan dat dit de plek was waar ze zijn moesten. Niet lang nadat het raam weer verduisterd werd, kwam onze penningmeester weer buiten, trok zijn sjaal wat strakker om de hals en liep het hek uit, de koude in.

"Liep hij nou te kauwen?" klonk het verbaasd uit Daan.

"Het lijkt er wel op" gromde Koert.

"Verdacht... verdacht..."

Voorzichtig en opletend slopen de heren naar de voordeur. Koert opende met een loper en een snelle handbeweging het slot. "Dit blijft tussen ons," sprak hij tot Daan. Daan knikte. Ze snelden zich naar de keuken en openden de deur. Wat ze daar aantroffen ontsteeg al hun verwachtingen. Een grote stapel van ten minste duizend Franse kazen was uitgestald in de Villakeuken. Nog steeds in verbazing gebogen over de kaas

pakte Daan er één op en las het etiket voor:

*Fromage extraordinaire
fabricé en France
très malodorant*

Daan zag niet dat zijn metgezel intussen een klein vlindermes uit zijn zak had gehaald waarmee hij een stuk van de kaas aansneed. Koert proefde het stuk kaas, verstomde en pakte ineens Daan bij zijn schouder en plaatste het mes op zijn hals. Schamele minuten en overvloedig gegorgel later lag er een meelijwekkend Daanlijk op de koude plavuizen. De grijnzende dader lichtte de hielen, maar niet voordat hij nog een aanzienlijke hoeveelheid van de smeulige

lekkernij in de zakken van zijn overjas had gedeponeerd. Dit was echter, als deze keuken ogen had gehad, niet de laatste keer dat het de rug van de koelbloedige moordeenaar had waargenomen. Enkele minuten later herhaalde het tafereel zich: een nu glimlachende éénmanskasCo die moeiteloos over het bebloede stoffelijk overschot heenstapte, zoveel kaas opstapeld als zijn gretige armen konden dragen en zich weer richting koele nachtlucht begaf.

Nooit keerde Koert weer naar de Villa en zijn eens zo geliefde vereniging. Toen Jesper lang nadien Koerts achterstallige contributie trachtte

te innen, bleek dat dhr. Poelman niet meer op zijn in het ledenbestand geregistreerde adres resideerde. Nadat de terstond opgerichte DetectCie de Waalstad grondig uitgekamd had, vonden zij in een verre uithoek een opmerkelijke constructie - een bouwsel dat louter uit Franse kazen leek te bestaan. De DetectCie trof hierin een zeer corpulent, roodharig creatuur aan dat ooit eens een persoon moet zijn geweest. Na veelvuldig schoppen bracht het gedrocht eindelijk geluid voort.

"Kááááás..." sprak Koert.

Dossier Karpe Noktem

De opkomst van het Duister

Ogenschijnlijk is A.S.V. Karpe Noktem een verzameling van rustige, pluizige, alternatieve types die inschikkelijk met elkaar omgaan en zich zo nu en dan bezatten op vrolijke, gezellige borrels. Maar terwijl de meesten zich voornamelijk druk maken om hun studie - of wat daar voor door moet gaan - zijn er enkele binnens Karpe Noktem die meer ambiëren. Onder een schijnbare laag van onschuld liggen hun verborgen agenda's: deze leden bespelen de vereniging als een instrument om hun persoonlijke aspiraties te laten floren! Deze selecte top, deze elite, trekt aan de touwtjes van Karpe Noktem en stuurt ons zo naar een toekomst die voor niemand duidelijk is behalve **zijzelf...**

Zo is het vijfde bestuur van ASV Karpe Noktem, zoals de redactie van Akta Nokturna elders in deze editie uit de doeken doet, schuldig aan het verwijderen van leden uit de annalen van ons genootschap. Maar dit is niet alles! Onder een laag van geheime agenda's gaat iets schuil wat nog dieper gaat. Een duistere macht zoals ze nimmer binnens Karpe Noktem is voorgekomen, is opgeleefd. Zelfs het bestuur weet niet dat zij bespeeld wordt door een hogere macht. Eén lid zet alles op alles om zichzelf aan de absolute top van onze vereniging te krijgen. Zelfs nu, terwijl je dit leest, is hij zijn web breder en breder aan het spinnen om onze borrels, onze commissies, ons bestuur en om de toekomst van onze vereniging en haar leden.

Het begon allemaal eind vorig jaar toen er onder de leden een nieuw bestuur gekozen moest worden. Ons duistere lid - ogen schijnlijk actief en nuttig, een lid dat om de vereniging leek te geven en wilde helpen met haar groei - was toentertijd al lid van enkele commissies. De onderliggende reden daarvoor was dat zijn plan niet in één keer ten uitvoer kon worden gebracht. Hij gaf zichzelf dan ook niet meteen op als kandidaat bestuurslid. Nee - hij wachtte geduldig af tot zijn plan haar doel zou bereiken. Er was immers een kandidaat bestuurslid dat precies aan de eisen van zijn opzet voldeed. Een verlegen, eerlijke jongen die niets liever wilde dan het helpen van zijn vereniging, die voor hem gelijk stond aan familie en vrienden. Deze jongen was Chris B.

Het jaar vorderde: de vakantie ging voorbij, de Introductie begon. Alles leek goed te lopen - tot enkele weken na de inauguratie van het nieuwe bestuur. Chaos heerde. De vriendelijke jongen Chris, die secretaris was geworden, werd om onduidelijke redenen afgezet. Er moest een nieuwe secretaris gevonden worden. Niemand leek voor de optie beschikbaar te zijn. Niemand, behalve Rik S. Vanaf dat moment begonnen zijn duistere plannen zich af te tekenen. Maar niemand merkte het. In tegenstroom! Rik S. hield de boot namelijk even af. Zei het druk te hebben met zijn studie. Maar uiteindelijk nam hij de functie van secretaris toch aan.

Duister lid fleest vereniging

Alles viel nu op zijn plaats: Rik S. was nu secretaris van het bestuur, de ProCo en van Akta Nokturna, een functie waarvan hij zich extra wist te verzekeren door een affaire met het commissiehoofd Marlies van der B. Op deze wijze verwierf hij binnen korte tijd totale controle over alle informatiestromen van Karpe Noktem: de communicatie binnen het bestuur, naar de leden toe en naar externen. Via subtiële veranderingen in notulen en ledenmails wist hij de vereniging in posities te manöuvreren die hij maanden van tevoren had uitgedacht. Het werd steeds duidelijker dat het Rik S. was die Chris B. op

brute wijze de secretariële macht had ontgonnen en dat zijn aanwezigheid in Akta en de ProCo slechts diende om zonodig informatie te wijzigen of censureren. En waarom?

Om Karpe Noktem te veranderen in een cultureel hoogstaande vereniging waarin dichtkunst, literatuur en eloquentie de boventoon voeren. Om het drinken van whisky extra flair te verschaffen en om te streven naar een vereniging zoals Nijmegen die nog nooit eerder kende. Om Cultuur op de Campus, VOX en ANS zo overbodig te maken dat ze slechts gedragen zullen worden door een handvol geïllusioneerde puristen. De kracht van deze

vernieuwde vereniging zal hij vervolgens gebruiken om zijn ultieme doel te bereiken: campusdichter worden in plaats van de campusdichter!

Wie o wie kan Rik S. nu nog tegenhouden? Op het moment dat je dit leest is dit redactielid er door zijn toedoen wellicht niet meer. Want nu Akta Nokturna alles uit de doeken heeft gedaan wankelt zijn beleid en zullen zware repercussies volgen... Ik bid u vaarwel en wens u veel sterkte! Alea iacta est!

[ML]

It's a conspiracy!

Dit artikel geeft een overzicht van waanzinnige complottheorieën die ondanks alles vele duizenden tot zelfs miljoenen aanhangers hebben.

1. De Joden zijn de baas!

"Het zijn de Joden die achter de schermen aan de touwtjes trekken en de wereld leiden! Het Zionist Occupational Government (ZOG) is de feitelijke wereldregering!" Dit kan elke neonazi je vertellen. Wie eens grasduint op een 'intellectueel' forum als Stormfront.org vindt er aanwijzingen genoeg voor. Ene 'Hellraiser' meldt: "Voorvechters van het multiculturalisme zijn: de Jood Ed van Thijn, de Jodin Hedy 'd Ancona, de Jood Job Cohen en vele anderen. Wat opvalt is dat bij de voorvechters van de multikul buitensoort veel Joden rondlopen."

Ook schrijft hij: "De Joodse PvdA-minister Ronald Plasterk is - net als veel andere PvdA'ers waaronder buitensoort veel Joden - voorvechter van homorechten. Hoe meer mensen een homoseksuele relatie aangaan, hoe minder kinderen." Geloof het of niet, dit zou gaan om een vooropgezet plan om het blanke ras uit te roeien. U ziet, een kind kan de was doen. Het moet wel vermeld worden dat buiten kringen van neonazi's deze theorie weinig aanhang heeft.

Een van de grondslagen van de ZOG-theorie is 'De Protocollen van de Wijzen van Zion'. Hiervan is al meerdere malen aangetoond dat het om een vervalsing gaat. Joodse leiders zouden in Bazel bijeen zijn gekomen en overlegd hebben hoe ze de wereldheerschappij moesten overnemen. Merk op dat dit document in het Midden-Oosten op veel plaatsen te koop is. Dat het document een vervalsing is hindert veel neonazi's echter niet. 'Sicklecell'

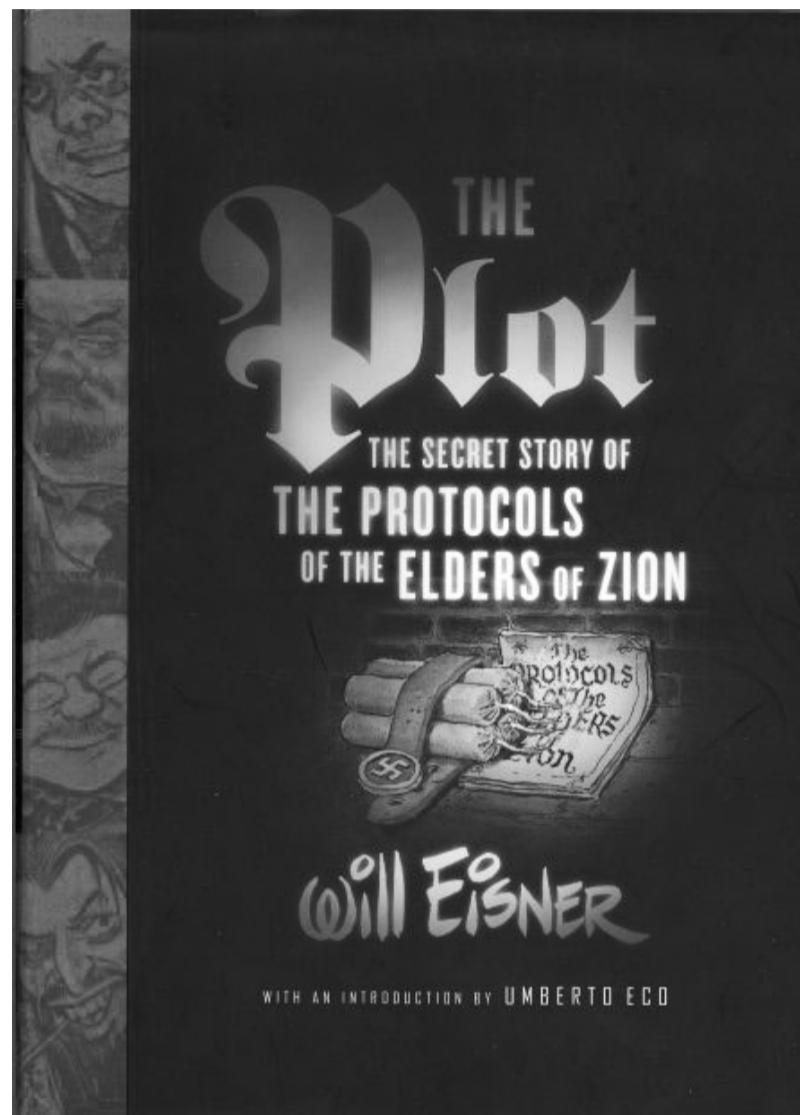
zegt, wederom op Stormfront: "Of het waar of onwaar is, is niet belangrijk. Alles uit de 'Protocollen' is tot nu toe uitgekomen, tot aan de derde en laatste wereldoorlog met de Islamitische wereld - de laatste hindernis voor de ZOG wereldheerschappij."

Hoewel de Joden wereldwijd relatief gering in aantal zijn - zo'n dertien à veertien miljoen - zouden ze dus oveal de baas spelen. En achter de schermen; niet openlijk. Elk akkefietje waarbij mogelijk een Jood is betrokken wordt door de aanhangers van de theorie als bewijs gepresenteerd. Zie bijvoorbeeld de uitlatingen van de al genoemde Hellraiser. Nog even en alle mannen zijn besneden! Of zou het zo'n vaart niet lopen?

2. De Holocaust is een hoax!

Een wetenschapper die openlijk de Holocaust ontkennt kan zijn academische carrière op zijn buik schrijven en zal de rest van zijn leven vertoeven tussen twijfelachtige lieden die deze theorie eveneens aanhangen. In een aantal landen, waaronder Duitsland en Oostenrijk, is Holocaustontkenning zelfs strafbaar. Er zijn dan ook zeker in Europa - buiten kringen van rechts-extremisten - weinigen die openlijk vraagtekens durven te zetten bij het plaatsvinden van de Holocaust. Eén van de laatsten die het probeerde, David Irving, verbleef bijna een jaar in de gevangenis in Oostenrijk.

Holocaustontkenning kent verschillende gradaties. De meest extreme is dat er geen sprake is geweest van een massamoord op Joden in kampen en dat de 'zes miljoen' niet hebben bestaan. Een minder extreme variant is dat er weliswaar veel Joden in kampen zijn omgekomen, maar dat van een

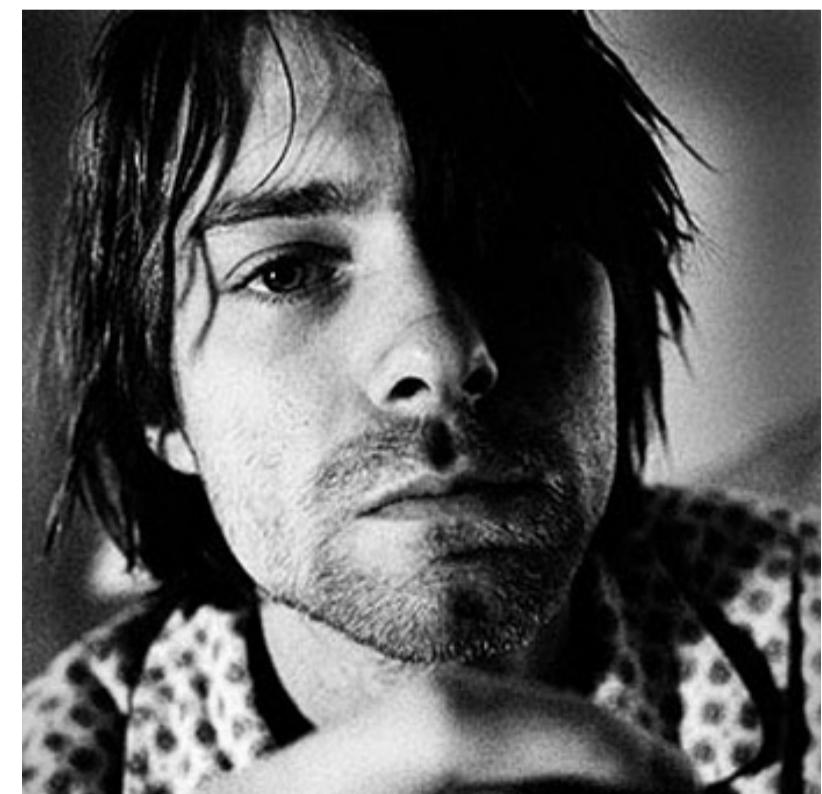

zorgvuldig georganiseerde en geplande genocide geen sprake was. Nee - het zouden de geallieerden zelf zijn geweest die met bombardementen op aanvoerlijnen verantwoordelijk zijn geweest voor de erbarmelijke omstandigheden in de kampen, waardoor veel Joden omkwamen.

Het laatste woord hierover lijkt al lang geleden gesproken te zijn. Het bewijsmateriaal in de vorm van documenten, ooggetuigenverslagen, foto's en uiteraard de kampen zelf wordt als dusdanig overweldigend gezien dat iemand die de Holocaust ontket zich alleen maar belachelijk maakt. Toch kunnen een handjevol neonazi's, recalcitrante wetenschappers en de Iraanse president Ahmadinejad het niet laten vraagtekens te zetten bij de grootste massamoord in de geschiedenis. En waarschijnlijk zal het nog een eeuwigheid zo blijven.

3. Kurt Cobain is vermoord!

Op 8 april 1994 werd Kurt Cobain, de zanger/gitarist van de bekende grungeband Nirvana, dood aangevallen in zijn huis in Seattle. Hij was toen al drie dagen dood; ogen- schijnlijk zelfmoord. Hij zou zichzelf met een shotgun door het hoofd hebben geschoten. Een groot

muzikant ging heen - een nieuwe complottheorie kwam ervoor terug. Zelfmoord...?

Het moge geen geheim zijn dat Kurt worstelde met een heroïneverslaving die hij had opgelopen toen hij deze drug gebruikte als pijnstiller tegen zeer hevige maagklachten. Voor de maagklachten is nooit een oorzaak gevonden. Dit maakte afkicken voor hem een bijzonder zware klus, want geen heroïne betekende kromlopen van de pijn. Daarnaast heeft Kurt regelmatig aangegeven dat het succes van zijn band Nirvana hem erg zwaar viel. Reden genoeg dus om depressief te worden. Het politierapport is duidelijk: zelfmoord. Toch legt niet iedereen zich er zomaar bij neer.

De grootste aanhanger van de 'het is geen zelfmoord'-theorie is Tom Grant, een privédetective die door Kurts vrouw Courtney Love werd ingehuurd nadat de zanger was weggelopen uit een afkickkliniek. Volgens Grant zijn de laatste regels op de afscheidsbrief van Kurt niet door hemzelf geschreven en zou hij teveel heroïne in zijn bast hebben gehad om de trekker van de shotgun te kunnen overhalen. Bovendien zouden er geen vingerafdrukken

zijn aangetroffen op de afscheidsbrief, pen en de shotgun zelf. Experts hebben deze claims ofwel neergehaald ofwel 'mogelijk, maar niet zeker' geacht. Veel heeft Grant niet kunnen doen om de moordtheorie te bewijzen. Desondanks blijven veel mensen, waaronder Sonic Youths Kim Gordon, ervan smullen. Loopt de moordenaar van Kurt vrij rond en zal hij ooit zijn mond voorbij praten?

4. Zijn we wel op de maan geland?

"That's one small step for a man, one giant leap for mankind!" Zo luidden de legendarische woorden van Neil Armstrong toen hij als eerste mens in de geschiedenis voet op de maan zette. Toch zijn er mensen - waaronder zes procent van alle Amerikanen - die beweren dat het allemaal onzin is. Dit kan zo ver gaan als claimen dat de hele Apollomissie nooit heeft plaatsgevonden - of minder ernstig: dat er wel degelijk astronauten op de maan zijn geweest, maar dat het film- en videomateriaal is vervalst omdat het originele materiaal onbruikbaar was.

Amerika was in die tijd aangeslagen door twee Russische successen op ruimtevaartgebied. De eerste satelliet, de Spoetnik, en de eerste mens in de ruimte, Yuri Gagarin. Amerika moest terugslaan, vond John F. Kennedy, zelf subject van handenvol *conspiracy theories*. *Die rooie honden mochten het eens winnen van ons, vrijheidsminnende kapitalisten!* Kosten nog moeite werden gespaard om een statement te maken. Wat zou het ze niet aan prestige en dollars hebben gekost als het Amerika niet was gelukt? Als dat het geval zou zijn zou het volledig en zorgvuldig onder het tapijt moeten worden geveegd.

Het volhouden van een dergelijke samenzwering is waarschijnlijk nog lastiger dan daadwerkelijk een handvol astronauten op de maan zetten. Ook

hier weer geldt de wet van de grote aantallen: massa's mensen zouden hun mond moeten houden. Talloze wetenschappers zouden aan de apollomissie moeten hebben meegewerkt zonder te weten dat het *moment supreme* nooit plaats zou vinden. Er zouden mensen moeten hebben meegewerkt aan de valse video-opnamen en foto's. Neil Armstrong en zijn collega's zouden hun leven lang hun mond moeten houden. Wetenschappers zouden moeten hebben kunnen weten dat de daadwerkelijke missie onuitvoerbaar was. Het budget van de Apollomissie was dertig miljard dollar. Zou dat zomaar besteed kunnen worden aan een hoax?

Het bewijsmateriaal van de heren dissidenten is erg magertjes. Foto's zouden niet deugen en de Verenigde Staten zouden technologisch niet in staat zijn tot zo'n missie. Zo zou de wapperende vlag op de maan een bewijs zijn - want op de maan is geen atmosfeer en zou de vlag slap naar beneden hangen. Dat wisten de wetenschappers van de NASA uiteraard ook, vandaar dat ze een soortement breinaald bovenin de vlag hadden gestoken, zodat deze niet als een theedoek omlaag zou hangen. En Neil Armstrong? Die vloog een rondje rond de maan

en houdt nu al veertig jaar zijn mond.

5. Kwam 9/11 écht uit het niets?

De aanslagen op 11 september 2001 kwamen helemaal uit het niets. Ja toch. Niet dan? negentien terroristen kaapten vier vliegtuigen en verwoestten daarmee, als vliegende bommen, een vleugel van het Pentagon en het World Trade Centre in New York. Nog een geluk voor de regering dat het vliegtuig dat op weg was naar het Witte Huis voortijdig neerstortte, anders had het er voor hen slecht uitgezien.

Complottheorieën verschenen als maden in een rottend lichaam, waarbij internet het meest voor de hand liggende platform was. Zeg nou zelf - het is toch sterk dat de CIA en FBI, met hun tientallen miljarden aan budget, de grootste aanslag uit de geschiedenis niet zagen aankomen? Is het toeval dat alleen het Witte Huis gespaard werd? Zou Amerika ooit Afghanistan hebben kunnen binnenvallen zonder 9/11? En misschien nog belangrijker: zou Amerika met haar invasie in Irak onder de valse voorwendselen van massavernietigingswapens alleen óók zijn weggekomen? Kwam het de heren in nette pakken

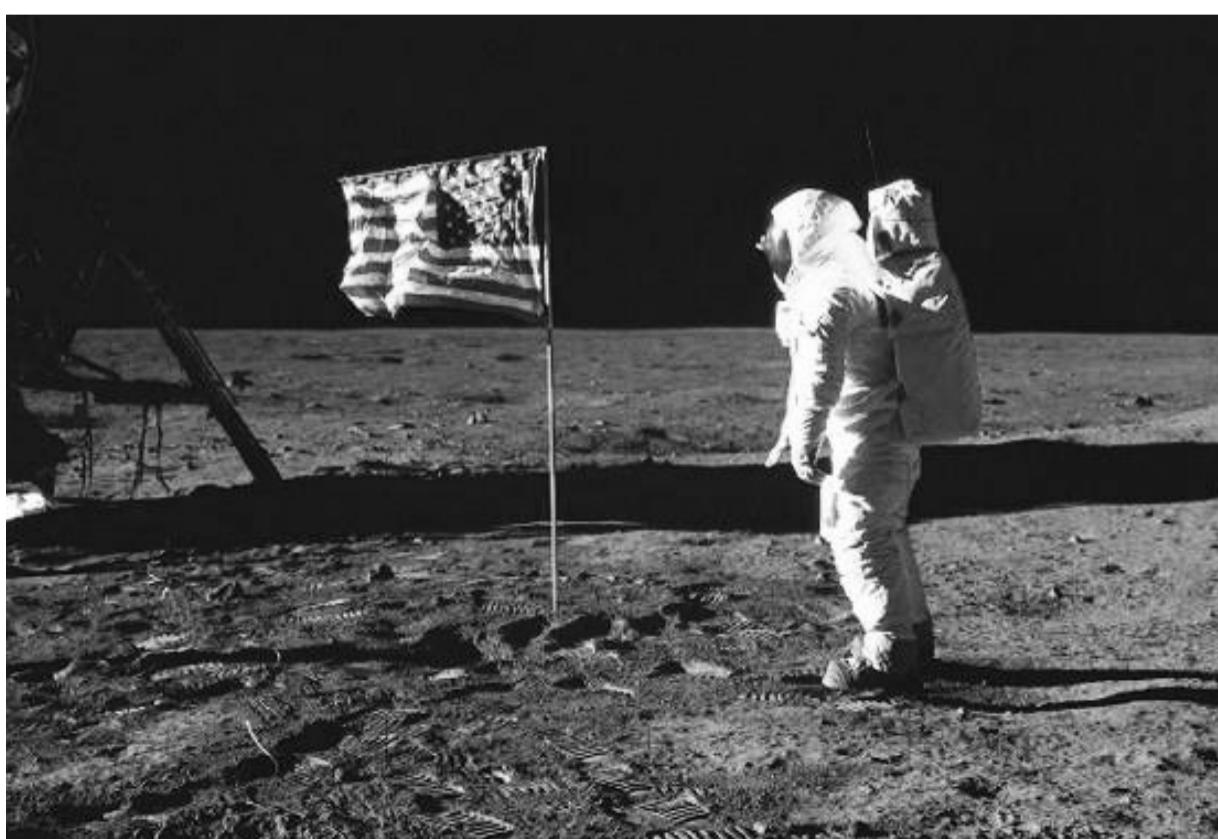

Zag niemand het aankomen? Echt niet?

en niet nét een beetje te goed uit? Er zijn complete documentaires uitgebracht, zoals *In Plane Site* en *Loose Change* die alles op alles zetten om een complottheorie aan te tonen. Bewijsmateriaal zou duidelijk niet deugen en vervalst zijn. Naar aanleiding van *Loose Change* is zelfs een antidocumentaire gemaakt: *Screw Loose Change* genaamd. Voor wie erin geïnteresseerd is: deze documentaires

zijn gratis op YouTube te vinden.

Zoals bij zoveel complottheorieën is er één probleem met het complot rond 9/11: er zouden zoveel mensen vanaf moeten weten die hun kaken stijf op elkaar houden, dat de theorie onhoudbaar wordt. Als de aanval door de Verenigde Staten zelf zou zijn geënsceneerd zouden er talloze mensen vanaf moeten weten. En er hoeven er maar één of een handjevol door te slaan en het is afgelopen. Koppen zouden rollen als kralen van een gebroken halsketting. Bij een mindere versie van de complottheorie zouden de inlichtendiensten de aanvallen hebben zien aankomen, maar voor het gemak door hebben laten gaan. Hier blijft hetzelfde probleem: ook dáár zouden handenvol medewerkers van inlichtingendiensten hun mond moeten houden. En hoeveel van deze aimabele lieden zouden achter een beslissing staan die duizenden mensen het leven kostte? Zouden ze niet, hun tanden stukbijtend van woeide, naar CNN of FOX stappen om hun meerderen te beschuldigen?

Zie die vlag? Het waait op de maan!

Toch blijven er vragen. De aanvallen van elf september waren wat Amerika nodig had om Afghanistan en Irak binnen te vallen. Dat Amerika daarvoor, in het geval van Irak, valse voorwendselen gebruikte maakt de zaak extra verdacht. Wist Amerika echt niet dat er geen massavernietigingswapens waren? Gezien het eerdere falen van de inlichtingendiensten is het mogelijk - maar is het niet waarschijnlijker dat er geen enkel kloppend bewijs was en dat Amerika ondanks alles een oorlog begon? Op deze vragen is er vooralsnog geen bevredigend antwoord.

6. Aids is een leugen!

AIDS werd volgens de *mainsteam* wetenschap het eerst aangetroffen begin jaren tachtig van de twintigste eeuw. Heden ten dage is het een pandemie die vooral in Afrika zwaar toeslaat. Tientallen miljoenen mensen liggen vandaag de dag aan de ziekte AIDS, die wordt veroorzaakt door het HIV-virus. Moeilijk te ontkennen dus dat er sprake is van een probleem. Toch blijft een handjevol dissidenten, waaronder uitgerekend de voormalige Zuid-Afrikaanse president Thabo Mbeki, volhouden dat het HIV-virus niet de echte oorzaak is van AIDS.

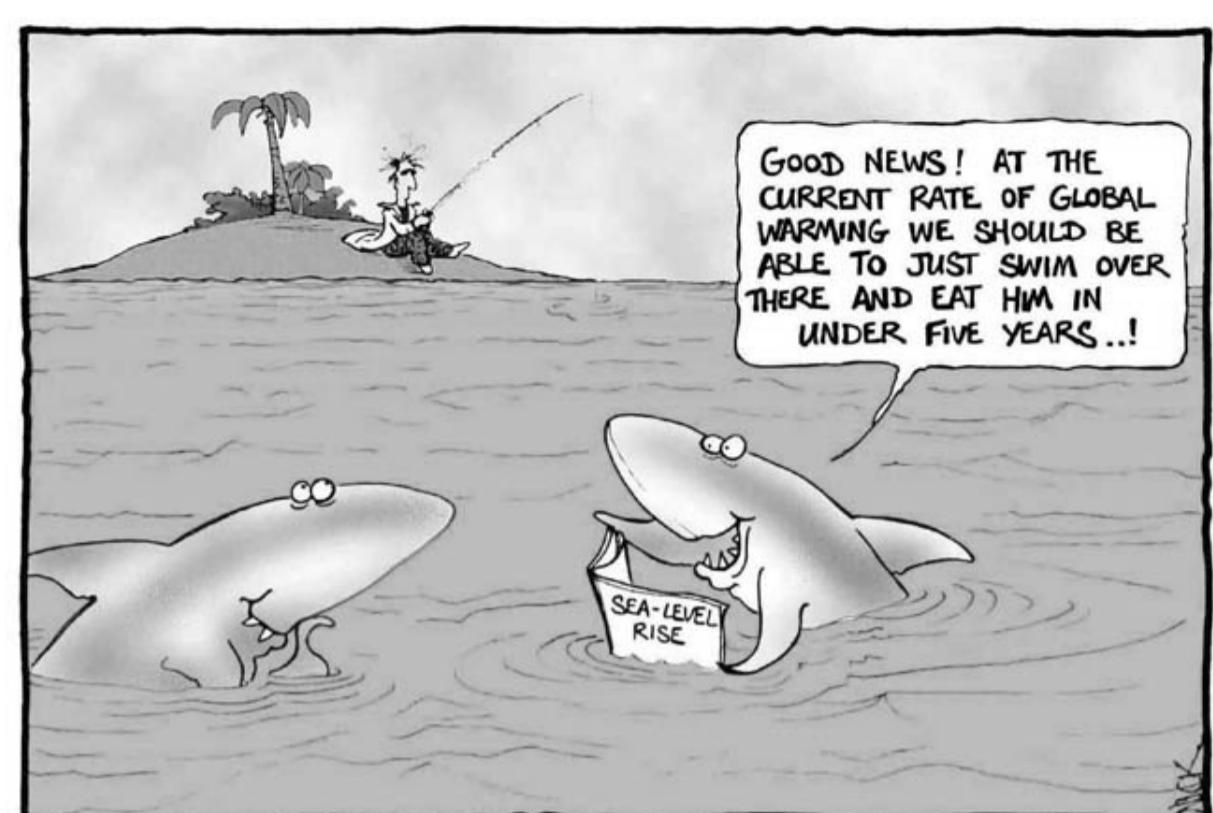
Het zou een prestatie van formaat zijn om, als HIV niet daadwerkelijk de oorzaak was van AIDS, de gehele wetenschappelijke wereld om de tuin te leiden. Het wereldje van dissidenten is klein, maar bevat desondanks enkele grote namen als Peter Duesberg, professor in moleculaire- en celbiologie aan de universiteit van Berkeley in Californië. Om wat dichter bij huis te blijven: de bassist van Foo Fighters, Nate Mendel, heeft in 2000 een benefietconcert gegeven voor 'Alive & Well AIDS Alternatives', een organisatie die het verband tussen HIV en AIDS ontket.

Veel aanhang heeft de complottheorie niet. De huidige medicijnen die

worden gebruikt om AIDS onder controle te houden zijn allemaal ontwikkeld met het idee dat HIV AIDS veroorzaakt, en dat verhinderd moet worden dat iemand die met HIV is besmet daadwerkelijk de ziekte AIDS krijgt. Dit maakt elke ontkenner, ongeacht zijn achtergrond, een roepende in de woestijn. Thabo Mbeki mag hier nogmaals genoemd worden: door zijn halsstarre houding zijn 365.000 Zuid-Afrikanen om het leven gekomen, aldus *The New York Times*. Dit doordat ze niet de juiste medicamenten kregen...

7. We gaan allemaal verdrinken!

We verstoken zoveel fossiele brandstoffen dat de hoeveelheid kooldioxide in de atmosfeer dramatisch toeneemt. Volgens de theorie van het broeikaseffect zorgt deze kooldioxide ervoor dat het op aarde warmer wordt. Als het op aarde warmer wordt zullen de poolkappen smelten en het volume aan zeewater zal toenemen. Dit samen zal zorgen voor overstromingen - en door de toegenomen warmte zal woestijnvorming toenemen. We moeten dus de uitstoot van koolstofdioxide afremmen. Hier toe is in Kyoto besloten en inmiddels hebben 183 landen het Kyotoprotocol geratificeerd. Tot de bijzonder kleine groep ontbrekende landen behoren uitgerekend de Verenigde Staten.

Dit is in een notendop de theorie achter het broeikaseffect. Eén van de grootste onheilsprofeten is Al Gore, met zijn bekende documentaire *An Inconvenient Truth*. Dat deze documentaire volzit met verdraaiingen, onjuistheden en bikkelharde leugens mocht niet verhinderen dat deze grootverbruiker van energie de Nobelprijs voor de Vrede kreeg (die eerder overgingen naar wijlen Yassir Arafat ging).

Is hier sprake van een complot? Is het zo dat we nog te weinig afweten van het klimaat op de lange termijn om zulke voorspellingen te kunnen doen? Is het zo dat de effecten stelselmatig worden overdreven? Worden wetenschappers die minder dramatische voorspellingen doen stelselmatig genegeerd? Is de VN zich

hiervan bewust maar gebruiken zij dit als alibi om haar controle op de mensheid te vergroten? Wie immers de verbranding van fossiele brandstoffen reguleert, controleert feitelijk de gehele moderne industrie en het auto- en vliegverkeer. Zijn landelijke overheden uit op een gemakkelijke manier om belastingen te verhogen? De huidige benzine-accijns is velen al een doorn in het oog en recentelijk kwam daar de vliegtaks overheen.

Feit is dat van vele doemvoorspellingen in het verleden weinig is uitgekomen. De Afrikaanse olifant en zwarte neushoorn zijn niet uitgestorven. Over de zure regen hoor je niemand meer en over het gat in de ozonlaag evenmin. De olie is nog niet op, zoals de Club van Rome

voorspelde in 1972. Zijn deze doemscenario's werkelijk afgewend door kordaat ingrijpen, zoals goed natuurbeheer, de katalysator en het verbieden van CFK's? En zijn er nu weer kordate maatregelen nodig?

Er zou sprake kunnen zijn van een samenzwering, waardoor de VN meer grip zou krijgen op de wereldwijde samenleving. Het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) dat is opgericht door twee organisaties van de VN, zou dat als impliciete doelstelling kunnen hebben, de instandhouding van de broeikasmythe om vergaande macht te verkrijgen. Wellicht is het het beste om maar gewoon af te wachten. Over een jaar of twintig zullen we weten of ze het bij het rechte eind hadden.

[PL]

Het Complot van Hertog Jan

Je kent het wel: gezellig samen op de bank met moeder de vrouw, een goede film op TV - zowaar op de publieke omroep, dus zonder reclame - en dan is het bier op. En het is al laat. Maar toch ook weer niet zo laat dat de laatste groot- of kleingruiter gesloten is. "Schat, zorg jij even voor wat bier?" vraagt mijn vrouw met een verleidelijke glimlach waarvan ik weet wat hij betekent. Dat ze ineens vreselijk veel zin zal krijgen in voortplantingsrituelen, mits ze enigszins dronken gevoerd is. Een krachtig chantagemiddel; maar of het voldoende is om mijn ledigheid te matigen? Ik weeg mijn lust, luiheid en drankzucht zorgvuldig tegen elkaar af en grijp de autosleutels. "Ik regel het wel," zeg ik, een zucht onderdrukkend. Erger nog dan het eerste half uur van een film missen is als mijn vrouw vertelt wat er in dat halve uur is gebeurd, zodat ik ook het tweede half uur mis. Even overweeg ik een bom in de studio bij de VARA te melden, zodat we eerder naar bed kunnen gaan. Maar met een beetje pech is mijn vrouw dan zo overstuur dat ze dagenlang nergens anders meer mee bezig is - en daarvoor ben ik toch niet met haar getrouwdd.

Ik zet op de autoradio muziek aan die mijn vrouw te ordinair vindt om in de huiskamer te draaien. Da's een voordeel van zo'n nachtelijk ritje, denk ik. 'Oerend Hard' klinkt door de goedkope luidsprekers. Ik onderdruk de neiging het gaspedaal tot de bodem in te drukken en rijd naar de Warenhoek, een aftandse buurtwinkel waarvan ik echter overtuigd ben dat deze nog open is. Het nadert sluitingstijd, maar de seniele eigenaar had het vorige jaar ook de zomertijd vergeten. Hij was op de vingers getikt door de gemeente wegens het overtreden van de

winkeltijdenwet. De arme kerel had de overijverige ambtenaren een complete rondleiding langs alle klokken in zijn huis gegeven om te bewijzen dat het toch echt pas kwart over acht was, "Of twintig uur vijftien zoals dat tegenwoordig heet". Uiteindelijk waren de dienstkloppers afgedropen, ervan overtuigd dat deze winkel toch wel failliet zou gaan voordat het tot een rechtszaak zou komen. Merkwaardig genoeg is de winkel nog steeds open.

Ik ga naar binnen, geef een plichtmatige knik naar de uitbundig groetende ouwe baas en loop regelrecht naar de drankhoek. Zorgvuldig bestudeer ik de plank waarop zowel het bier als de wijn zijn uitgestald. In mijn gedachten haal ik alle spannende nachten met mijn vrouw terug en probeer ik te bedenken welk biermerk daaraan ten grondslag heeft gelegen. Sterke drank, daar begin ik niet meer aan. 's Avonds is ze enthousiast, maar eenmaal in bed te ver heen en 's ochtends te brak. Eén keer heeft ze het voor elkaar gekregen mijn hoofdkussen onder te spugen. Ik weet nog dat ik het bijna in haar gezicht had gedrukt... Dat spul is gewoon niet goed te doseren. Ik pak vlug een sixpack Hertog Jan Triple uit het schap. Ik besluit ook nog maar een kratje Amstel mee te nemen. Bocht, ik weet het, maar mijn vrouw drinkt het wel eens. Een beter bewijs dat het grachtwater is, is er natuurlijk niet. De beste manier om bier uit te testen is tenslotte nog altijd om het aan vrouwen te voeren en later hun mortaliteit te meten. Hoe hoger, hoe beter het bier. Tot mijn spijt is de Amstel op. Gelijk is aangetoond dat de clientèle van deze winkel door hun echtgenotes bij nacht en ontij eropuit wordt gestuurd, dacht ik. De herenmerken staan er nog.

Hoe meer ik van de film mis, hoe minder gekakel ik hoef aan te horen, dacht ik. Dan maar ergens anders Amstel.

"Heeft u het gevonden, mijnheer?" vraagt de ouwe baas.

"Ja, dit wordt het 'm,'" zeg ik en ik zet het sixpack op de toonbank. "U bent nog laat open, zeg. Wie doet dat tegenwoordig nog?" vraag ik hoopvol. Ik heb geen zin om dadelijk ergens voor een dichte deur te staan voor mijn Amstel.

"Weet u, mijnheer, mijn grootouders werkten tot diep in de avond op het land, en 's ochtends stonden ze om vijf uur op om de koeien te melken. En dan ook nog..."

"Ja, dat waren tijden!" onderbreek ik hem abrupt.

"Maar wie werkt er tegenwoordig nog zo laat?"

"Nou, u zal maar agent van de politie zijn. Ik weet nog dat ik in 1967 een

onverlaat in de kraag vatte die mijn pruimenboom plunderde. Die arme veldwachter moest er bij nacht en ontij..."

"Dat bedoel ik niet!" snauw ik. "Welke winkelier zou vandaag de dag nog op dit tijdstip open zijn?!"

"Ah, u hebt nog iets nodig. Nu begrijp ik u. Weet u, de mensen van tegenwoordig zijn allen zo gehaast... Wat hebt u niet kunnen vinden? Wellicht dat ik in het magazijn nog..."

"Een krat Amstel. Als u er nog eentje hebt, heel graag!"

"Nou, ik zal eens voor u kijken."

Voorover gebogen, zijn pet iets verschuivend op zijn schedel, loopt hij naar achter. Ik onderdruk de neiging om de hals van één van de flesjes Hertog Jan Triple af te slaan en deze alvast naar binnen te gieten, maar ik weet dat ik ze beter alles zes mee

naar huis kan nemen. Drie flesjes is precies genoeg voor mijn vrouw. Ik weet dat ze in alle galantheid haar echtgenoot het laatste flesje zal bieden bij een oneven aantal - en dat terwijl ze het zelf zo hard nodig heeft.

Enkele minuten later komt de afgeleefde kruidenier terug, een felrood krat Amstel in zijn knuisten geklemd. Zijn rug is zo ver gebogen dat ik bang ben dat deze als een lucifer doormidden zal knappen als hij nog iets verder kromgezet wordt. Rammelend ploft het krat op de grond. Even vraag ik me af of ik de man moet jennen door te vragen of hij hem even in de kofferbak van mijn auto wil zetten, maar hij zou nog in staat zijn om het te doen ook - en als hij het niet begeert als hij achter mijn auto staat kan ik onmogelijk wegrijden. Ik pak mijn portemonnee, haal mijn PIN-pas eruit en hou die bij hem in het gezichtsveld? "Oh, een betaalkaart. Dat gaat in mijn winkel niet, het spijt me."

Ik vraag me af of hij wél gouden dukaten zou accepteren.

"Oh, dat geeft niet, ik ga wel even geld pinnen. Ik ben zo terug!" lieg ik. Hij is het morgen vast toch weer vergeten.

Snel loop ik de winkel uit. Het is tien voor half negen. Ik heb dus een half uur de tijd om een andere winkel te zoeken waar je wél met moderne middelen kan betalen. Daarna heb ik nog tien minuten - of zelfs zeventig minuten als ie de zomertijd weer is vergeten - om terug naar die antiekzaak te gaan. Hoopvol rijd ik naar 'Truus' Warenhuus' en zowaar, die is ook nog open. Mijn vrouw zal zich wel afvragen waar ik blijf, denk ik. Alsof ik niet oud en wijs genoeg ben om op mezelf te passen. Ik heb geen zin om veel tijd bij Truus te besteden. Ik ren naar achter, pak ook hier

een sixpack Hertog Jan Triple en zoek naar een krat Amstel. Er staat er geen!

"Zeg Truus, je Amstel! Hij is op!"

"Ik krijg woensdag weer nieuwe. Ik heb vanochtend de laatste verkocht."

"Oh, geeft niet hoor. Goedenavond!" bijt ik Truus nog toe. "- Oh wacht, ik had nog iets nodig." Ik kan het niet laten: ik pak een dropje uit één van de bakken op de toonbank en leg twee één-centmunten op de toonbank. Met lege handen weggaan is óók lomp, denk ik. Ik gooi het dropje buiten in de struiken. Ik stap in, spoed me langs een PIN-automaat en rijd daarna terug naar De Warenhoek. Tien minuten later ben ik terug bij mijn echtgenote, die honderduit zit te vertellen over de eerste drie kwartier film. "Dank je wel, Hertog Jan!" denk ik eerbiedig als ik het bier in een glas - mijn vrouw staat erop - schenk. Ik hoop dat alles volgens plan gaat.

Ik word die ochtend voldaan wakker. Zo geil als een pakje Zeeuws Meisje! Nogmaals dank, Hertog Jan. Nu snap ik waarom je door het volk zo werd geëerd.

Ik ga die avond naar café 'De Zinkende Zuyschuyt'. Gewoon lekker een biertje drinken met wat mannen, bekenden, collega's, je kent het wel. Even de deur uit. Jammer genoeg zijn er niet zoveel mensen. Ik hijs mezelf op een kruk en bestel een Amsterdamertje. Grolsch natuurlijk, anders zou ik hier niet naar toe gaan. Mensen die Amstel of Heineken drinken zijn immers geen echte mannen.

"Je tapt een goed biertje, Henk!" zeg ik tegen de barman, een al wat oudere man die om één of andere reden altijd een stropdas draagt. Ik vraag me af welke idioot voor het eerst een stropdas omdeed en of dat niet gewoon iemand was die levensmoe was, maar niet de moed had het vod strak genoeg aan te trekken.

"Anders komen de mensen toch niet terug, Koos. Voor slecht bier hoeft je hier niet te zijn."

"Wanneer krijg je Hertog Jan Triple op de wisseltap? Ik heb er goede ervaringen mee."

"En je vrouw zeker ook?" vraagt Henk.

"Ja, die houdt er ook wel van."

"En jij houdt er zeker van als je vrouw het drinkt!" zegt Henk met een moddervette knipoog.

"Ja, ik heb het 'r gisteren nog gevoerd. Moest bij nacht en ontij naar dat fossiel van de Warenhoek, maar het was de moeite waard."

"Ze was zeker onverzadigbaar die nacht!"

Nu begin ik toch wantrouwig te worden. Wat kan hij weten? Zou m'n vrouw zo heftig gekreund hebben dat ze het op de straat konden horen? Dat zou toch wat gênant zijn. Misschien moet ik haar de volgende keer toch maar onder de dekens leggen - zouden die het geluid voldoende dempen? "Hm, eh, ja...", zeg ik gedempt.

"Dat komt van Hertog Jan Triple. Wist je dat niet?"

"En dat zou bij een ander biertje niet werken?" vraag ik.

"Nope, alleen Hertog Jan en dan vooral de Triple."

Ik weet dat hij gelijk heeft. Ik had in de Warenhoek nog alle spannende nachten met mijn vrouw nagelopen en de bijbehorende drank voor de geest gehaald. Ik had niet voor niets Hertog Jan Triple gekozen!

"Kicken vrouwen op Hertog Jan Triple?" Ik stel me de afbeelding van Hertog Jan op de fles voor. Een lelijke baardaap die duidelijk aangeschoten is. Toch is het duidelijk nog niet genoeg, getuige de grote kroes bier die hij in zijn knuist heeft. Nee, dat zal het 'm toch niet zijn... "Wat is er zo bijzonder aan Hertog Jan?"

Henk kijkt schichtig om zich heen en buigt zich vervolgens naar me toe. Zijn adem ruikt naar goedkope jenever, bier en een afgrijselijke soort kaas. Ik besluit er zo min mogelijk van in te ademen.

"In Hertog Jan zit een krachtig aphrodisiacum." fluistert hij.

"Alcohol?" fluister ik in al mijn naïveteit terug.

"Nee, een geheim middel. Alleen bij Hertog Jan weten ze hoe het precies zit. Wist je dat écht niet?"

"Nee..." Ik besef dat hij gelijk moet hebben. Mijn vrouw reageert nergens zo goed op als Hertog Jan.

"Nou, bij deze dan. Doe er je voordeel mee. Maar laat het niet uitlekken onder de dames, want zodra ze het weten werkt het natuurlijk niet meer. Dan wordt elk liefdevol ingeschonken glas Hertog Jan gezien als een breekijzer voor de brievenbus. Dus vertel dit alleen aan mannen die je kunt vertrouwen. De meeste mannen weten het trouwens wel, maar gelukkig houden ze hun kaken stevig op elkaar geklemd.

Ik ben oprocht verbaasd. Dit had ik niet achter Hertog Jan gezocht! Maar ik zal er m'n voordeel mee doen. Henk trekt zijn gezicht van me terug. Net op tijd, want ik hapte al naar adem. Ik hijs zoveel mogelijk kroeglucht naar binnen. Hier heerst tenminste nog de typische geur van verschaald bier, houten planken, zweet en rook (want Henk lapt het rookverbod aan zijn laars). "Houd je me niet voor de gek, Henk?" vraag ik.

"Dit is zo waar als ik Henk heet! Maar belooft dat je het nooit aan een vrouw vertelt!" zegt hij triomfantelijk. Ik vraag hem bijna voor de zekerheid naar zijn paspoort, maar zou hij tegen één van zijn beste klanten jokken? Nah, daar zie ik Henk niet voor aan. De plotselinge lust van mijn vrouw moet trouwens érgens vandaan zijn gekomen.

"Beloofd, Henk." zeg ik plechtig. Nog nooit heb ik een belofte gedaan die ik zo graag houd.

Ik kan die nacht nauwelijks slapen. Ik weet wat me te doen staat. Die ochtend stopt in alle vroege een vrachtwagen voor de deur. Ik hoor een ronkend geluid uit de slaapkamer waar mijn vrouw ligt, maar nadat ik haar

een keer had toegebeten dat ik varkens kende die beschafder knorden dan zij, had ze een week niet meer met me gepraat en haar benen als een bankschroef bij elkaar gehouden. Ik maak er maar geen opmerkingen meer over...

"Ja, laadt u ze allemaal maar in de kelder. Nog een geluk dat u een steekwagentje bij u heeft!" zeg ik tegen de chauffeur, me inwendig verkneukelend bij de connotatie die dat

neuzen van zijn schoenen bestudeert. Maar de enige blikken waar ik iets om geef zijn bierblikken...

"Oh, wat jammer dat je dit merkt. Dit was jouw verjaardagscadeau!" roep ik, teleurstelling voorwendend.

"Ik ben vorige week net jarig geweest. En ik heb mijn cadeau al gekregen, weet je nog?" Dat was waar. Ik had bij de kringloopwinkel een aantal lege parfumflesjes van een duur merk gevonden, compleet met de doosjes. Ik had ze één voor één gevuld met goedkope parfum van de supermarkt en eentje zelfs met WC-luchtverfrisser van de Aldi. Ik had altijd al gedacht dat bij voor vrouwen niet de geur telde maar de prijs en nu was het bewezen. En al haar vriendinnen maar enthousiast dwepen dat ze 'nog nooit zoets hadden geroken!'. Steltje snobs...

"Kom Koos, we moeten eens praten..." zegt mijn vrouw met een doodernstige uitdrukking op haar gezicht. Ik weet wat dat betekent. Meestal gaan die ernstige gesprekken over zaken die ik volkomen futileiten vind. Onderweg naar de bank waarop dit indringende gesprek zal plaatsvinden probeer ik uitvluchten te bedenken. De chauffeur gaat intussen door met uitladen en aan het geluid in de kelder hoor ik dat hij nu zelf de kratten opstapelt.

"Koos, wat heeft dit te betekennen?"

"Ik, eh...ik heb geen zin meer om bij nacht en ontij naar de Warenhoek te gaan. Ik heb er genoeg van! Nu is er voorraad voor zeker een maand. Eh, een jaar!"

"En waarom alleen Hertog Jan Triple?"

"Omdat, eh..." Mijn belofte en begeerte hangen me als een molensteen om de nek.

"Is het vanwege eergisteren? En dan vooral eergister nacht?"

"Eh, hm..." Ik kan niet liegen tegen mijn vrouw - maar een belofte breken?

"Ik weet dat je Hertog Jan Triple zo lekker vindt. Vandaar dat ik even een

woord in deze context heeft.

"Komt voor de bakker!" antwoordt de chauffeur. Met drie kratten per keer op de steekwagen gaat hij de kelder in en ik stapel de kratten netjes acht hoog, twaalf breed en enkele lagen diep tegen de muur. Dan plotseling hoor ik mijn vrouw beneden komen. En 's ochtends vroeg is ze niet op haar best, zowel qua humeur als qua uiterlijk. Haar haar ziet eruit alsof er een kudde vogelspinnes in heeft staan dansen.

"Koos, wat heeft dit te betekenen?" vraagt ze. De chauffeur kijkt me aan met een blik van 'moet ik gewoon doorgaan met uitladen?' - en ik geef hem zo'n ijdelige blik terug dat hij direct bedremmeld de

voorraadje had ingeslagen." Ik probeer er overtuiging in te leggen. Net op dat moment komt de chauffeur binnen en legt de bon van de kratten Hertog Jan op tafel. "Ik ga gauw naar mijn volgende klus! Geniet ervan!" zegt hij met een grijns die zo breed is dat hij me aan *Pacman* doet denken. Hij tikt nog even tegen zijn pet en een moment later hoor ik de voordeur dichtslaan en de vrachtwagen optrekken. Zou hij het ook weten? Dat kan toch haast niet anders als chauffeur van de Hertog-Janbrouwerij.

"Voor de laatste keer Henk, wat heeft dit te betekenen?" Mijn vrouw kijkt geduldig toe hoe ik mijn nagels één voor één stukbijt. Ik zou bijna aan mijn teennagels beginnen. Aan zoveel druk kan een man geen weerstand bieden? Zij wordt de eerste vrouw die ingewijd is in het geheim van Hertog Jan... De eerste vrouw die weet van het geheime aphrodisiacum... Als ze het maar aan niemand vertelt!

"Ik ben niet boos Koos... alleen teleurgesteld..." zegt ze.

Ik ga die avond direct weer naar De Zinkende Zuyschuyt. "Doe mij maar een biertje, Henk!" "Natuurlijk, wat je wilt." Hij schenkt iets voor me in en zet het glas op de bar. Ik drink het in één teug op. Blijkbaar zit er vertraging in het smaakzintuig want pas als ik het op heb besef ik dat het hier om Heineken gaat. Ik zie Henk nog net het lege flesje in de stoffige krat onder de bar zetten. Dan maar geen bier meer. Een Bloody Mary dan maar, daar ben ik wel aan toe. Gewillig schenkt Henk het voor me in, wederom onder de toonbank. Ik bestudeer aandachtig het glas en gelukkig zie ik nog net op tijd dat er een dun touwtje uit hangt. Nee, hier bestel ik nijs meer. De andere cafébezoekers kijken me dreigend aan en vormen een halve cirkel rondom me. Een aantal van hen dat net aan het biljarten was, houdt een keu in hun handen. Hun blikken zijn zo grimmig dat mijn hart

afwisselend onregelmatig bonkt en zo nu en dan een slag mist.

"Je bent een verrader. Een verrader!" roept één van hen, die in het midden van de halve cirkel staat. Ik weet dat hij bouwvakker is geweest. Hij is breder dan hoog, heeft spieren als staalkabels en goedkope tatoeages ontseuren zijn bovenarmen. Hij lijkt op een stuk Berlijnse muur dat pootjes heeft gekregen en is weglopen. De helft van zijn tanden is afgebroken en de andere helft ontbreekt volledig. Ik weet dat hij tijdens zijn werk bakstenen eenvoudig met de hand doormidden brak in plaats van ze met de troffel doormidden te slaan. Hoewel de rechter hem niet had durven veroordelen was hij toch zijn baan kwijt. De rest van de tijd leek hij hier in De Zinkende Zuyschuyt door te brengen.

"Wat heb ik gedaan?" vraag ik.

"Alle vrouwen van Nergenshuyzen praten nog maar over één ding! En jij weet zeker niet waarover?" De ex-bouwvakker stapt langzaam en dreigend naar me toe. Bij elke stap rinkelen de opgestapelde glazen achter de bar. De planken onder zijn laarzen kraken klaaglijk. "Make-up, Franz Bauer, de 50e verjaardag van Barbie en de laatste mode?" vraag ik.

Hij rukt de barkruk onder me vandaan en breekt deze in stukken. De dikke houten bovenkant valt langzaam maar zeker in splinters uit zijn polsdikke vingers. Ik vraag me af wat Henk van deze schandalijke daad van zinloos vandalisme vindt, maar hij lijkt er niets om te geven.

"Jij hebt het geheim verraden! *Het geheim van Hertog Jan!* Nu is het spel uit!"

"Waarom denk je dat *ik* het heb gedaan?"

"Nadat Henk het aan jou heeft verteld weet ineens iedereen het. Dit geheim is tientallen jaren bewaard gebleven! Totdat Henk zo stom was om het aan jou te vertellen!"

"Je hebt gelijk! Het is allemaal de schuld van die stomme Henk! Als ik jou was zou ik 'm maar eens mores leren!" probeer ik de schuld van me af te schuiven. Jammer voor Henk...

De bouwvakker grijpt mijn strottehoofd tussen duim en wijsvinger en tilt me overeind. Mijn voeten hangen enkele centimeters boven de grond.

"Jij zorgt er maar voor dat dit geheim zich niet verder verspreidt en dat degenen die ervan afweten – alle vrouwen van Nergenshuyzen dus – hun mond houden. Zo niet, dan zal er spoedig weer een gebouw instorten. misschien wel jouw huis!" De grijns op zijn gezicht lijkt uit het kwaad zelve gehouwen te zijn.

"Ja, of we douwen de biertap in zijn reet en zetten 'm vol open met een vijftig-literfust!" roept één van de andere bezoekers. "Nee, we stoppen er een paraplu in en doen 'm dan open!"

"Een luchtbed!"

"Waarom niet gelijk een opblaasboot? En dan heel langzaam oppompen!"

"Een opblaaspop, die hebben we nu toch nodig!"

"Nee, we binden hem met z'n armen aan een boom vast en dan binden we een touw met een lus aan zijn benen. En de winnaar is dan degene die die lus om de trekhaak van een voorbijrijdende auto kan werpen!"

"Het komt allemaal goed." grijnst de ex-bouwvakker, terwijl hij me plagerig enkele klapjes op mijn wang geeft. "Dit heerschap regelt het wel voor ons, toch?"

"Jaajajaaaajaajaa!" roep ik.

De krachtpatser pakt me bij kop en kont en gooit

me door het raam naar buiten. Ik kom een meter of tien verderop neer en rol nog enkele meters door. Shit, hoe red ik me hieruit? vraag ik me af. Ik moet snel naar huis, naar mijn vrouw.

"Schat, je moet iets voor me doen!" zeg ik terwijl ik machteloos op mijn knieën voor haar val. "Je moet me helpen!"

"Moet ik jou ergens mee helpen?" vraagt ze sarcastisch. Haar voorhoofd is dusdanig gefronst dat ik me afvraag wat de linkeren wat de rechterwenkbrouw is.

"Ja! Je moet tegen alle vrouwen van Nergenshuyzen zeggen dat dat hele verhaal van Hertog Jan een misplaatste grap is. Zo snel mogelijk! Anders doen ze een para..." Mijn voorhoofd komt met een hoorbare bonk tussen haar schoenen.

"Een grap? Ik heb het alle vrouwen gevraagd. Het is geen grap! Jullie hebben ons jarenlang bedrogen en dat schandaal maak ik openbaar! Ik heb morgenavond een afspraak met Peter R. De Vries en die avond met de NOS. Ze zullen ervan smullen en wij vrouwen zullen weer waardig behandeld worden. Ons drogeren met Hertog Jan, hoe durven jullie?!"

"Nee Suus! Dit kun je me niet aandoen!"

"Hoe konden jullie ons dit al die jaren aandoen?"

"Ja maar..."

"Nu weten alle vrouwen van Nergenshuyzen het, en morgen alle vrouwen van Nederland! Jullie spel is uit!"

"Ik doe alles voor je wat je wilt!" Ik vraag me af of ik een goede indruk zou maken door haar schoenen te likken, maar ik het laat het toch maar.

"Goed. Wij maken een deeltje. Jij zorgt ervoor dat Hertog Jan zo snel mogelijk dat weerzinwekkende aphrodisiacum uit het bier haalt en ik organiseer een theekransje voor alle vrouwen van Nergenshuyzen en vertel dat het allemaal onzin is. Deal?" Ze reikt me haar rechterhand.

"Ja. Afgesproken!" 't Is dat ik er nu een stevige voorraad van heb, anders zou ik toch nog aarzelen.

De middag erop arriveer ik in Arcen, het dorp waar de Hertog-Janbrouwerij is gevestigd. Ik doe een witte jas aan en neem een klem bord met enkele blaadjes mee. Het is verbazingwekkend hoe je daarmee overal binnen kunt lopen, wanneer je doet alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Eenmaal binnen loop ik regelrecht

naar het kantoor van de brouwmeester. Ik zet een ernstig gezicht op en dat gaat me gemakkelijk af; dit is immers een ernstige zaak.

"Mijnheer de Directeur" zeg ik. "Er is hier sprake van een hoogst ernstige situatie. Jazeker, een *hoogst ernstige situatie!*" "En wie bent u?" vraagt hij.

"Mijn naam is Koos Bierbroodspot. Ik ben van de Voedsel en Warenautoriteit. Uit een grondige analyse is gebleken dat uw Hertog Jan Triple verontreinigd is met een gemeen, schadelijk, ja zelfs ronduit giftig bijproduct!"

"Dat kan niet!" roept de brouwmeester verontwaardigd. "Al ons bier wordt druppel voor druppel gecontroleerd! Wij gebruiken alleen natuurlijke producten van de beste kwaliteit. U raaskalt!"

"Onze analyses spreken voor zich. Onze beste laboranten hebben zich erover gebogen - ja, zelfs een professor in de moleculaire biologie hebben wij geraadpleegd! Om zeker van onze zaak te zijn, zijn ook experimenten op proefdieren uitgevoerd. De rattenpopulatie bleek dusdanig toe te nemen dat andere laboratoria zelfs om enkele tanks van uw produkt hebben verzocht om hun proefdieren sneller te kunnen kweken. U drogeert bierminnend

Nederland! Het is een schande!"

"Bent u zeker van uw zaak?" vraagt de brouwmeester.

"Absoluut zeker! Morgen staat dit op [geenstijl.nl](#) en natuurlijk in het brouwersvakblad. U kunt uw brouwerij wel sluiten! Maar wij kunnen de zaak binnenskamers houden. U publiceert in het brouwersvakblad dat bij een routinecontrole een minieme concentratie van een biervreemd bijproduct is aangetroffen en dat dit in het vervolg niet meer zal voorkomen." Ik hoop dat mijn vrouw genoegen neemt met deze publicatie en dat Henk en zijn klanten het brouwersvakblad niet lezen.

"Ach, weet u meneer... het is als een grap begonnen. Eén van onze medewerkers heeft ooit voor de grap dit middel toegevoegd aan een lichting bier. Toen we merkten dat de verkoop langzaam maar zeker steeds verder steeg hebben we het maar zo gelaten. Maar deze medewerker is in een dronken bui doorgeslagen en heeft het aan zijn vrienden verteld. Die vertelden het ook weer aan hun vrienden, enzovoorts. Toen wisten alle mannen het."

"U zorgt er maar voor dat uw bier weer in orde komt! U publiceert in het brouwersvakblad en ik zal ervoor zorgen dat dit niet uitlekt. Geen enkele

vrouw zou ooit nog Hertog Jan aanraken als dit bekend wordt en ik zal dit uiteraard aan mijn superieuren moeten melden!"

"Ik zorg voor de publicatie; u zorgt ervoor dat dit binnenskamers blijft en wat de mannen betreft, die hebben pech gehad. Als we ooit nog zo'n bier op de markt brengen zal het Hertog Jan Trio gaan heten! Woohaha! *Een Hertog Jan Trioetje lieverd?*" "Haahaa!" lach ik. "Ik ben blij dat u zich redelijk opstelt, mijnheer de brouwmeester. Als u mij nu wilt excuseren, ik heb nog dringende klussen te doen.

Opgelucht stap ik in mijn auto en rijd naar huis. Enkele dagen later kan ik mijn vrouw het brouwersvakblad tonen. Het theekransje vindt plaats en de vrouwen van Nergenshuyzen zijn tevreden. Mijn vrouw en ik zijn als vanouds samen. En Hertog Jan? "Ik heb nog steeds plezier van mijn keldervoorraad, al moet ik het natuurlijk wel eerst even overgieten in een Amstelflesje".

[PL]

De Alternatieve Route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze tweede editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van... Rik Sprenkels.

De zon gaat langzaam onder als ik vanaf de oostkant, vanuit het bos uit, het Hengstdal inloop. De late avondzon schijnt hier, in de herfst, precies door de lange strook gras tussen de bomen van het dal door en verlicht dit rustige stukje Nijmegen.

Links is het dal geflankeerd door de achtertuinen van de villa's van decadente Ubbergenaren, wier kinderen met hoog, bekakt gekakel schreeuwen en spelen achter hekken tot ze door hun moeders naar binnen geroepen worden voor de voorgekauwde, voorgeproefde, voorgeconsumeerde Honig-familiemaaltijd. Of, wan-neer moeders midlifecrisis inmiddels is begonnen,

voor tofu met verse, gevijzelde kruiden en specerijen. Rechts van het dal prijkt op een heuvel de Sint Maartenskliniek (buslijn 3 en 4).

Ik loop verder door het natte gras van het lange dal, terwijl de warme avondzon contrasteert met de koude in mijn natte, lekkende schoenen. Ik passer de paarden achter de omheining die noest doorkauwen en het gras van het dal kort en gezond houden. Even sta ik stil naast hun hek; vervolgens loop ik verder.

Midden in het dal zit een meisje in het gras. Haar handen heeft ze rond haar knieën geslagen en ze kijkt in westelijke richting het dal uit naar het langzaam verdwijnende zonlicht. Ze heeft een wijde broek aan, rood of oranje, en ze zit roerloos in de verte te staren. Een wind steekt op en haar lange haren wapperen achter haar hoofd het dal in. Zwijgend passer ik haar. Het dal heeft zo haar magie, denk ik, terwijl ik de oude boerderij aan de voet van het Hengstdal voorbijloop.

[RS]

Leden Doorgelicht

Met deze keer: Emma verenigen van de anarchisten.

Gij zult niet... vreemdgaan. Dat is wel zo'n laffe actie.

Typisch vrouwentrekje: een grote liefde voor twee mannen. Ben én Jerry. Boek dat je nog moet lezen maar waar je niet aan toekomt: dat zijn er een heleboel. Ik heb in mijn boekenkast nog zoveel staan wat ik nog niet gelezen heb, onder andere De Toverberg en Paradise Lost.

Bij welk complot ben je stiekem betrokken? Het

Nog liever een broodje poep dan... hele seizoenen van Friends kijken. Ik kan niet zo goed tegen die Amerikaanse oppervlakkige humor.

Waar is vraag tien gebleven? Vraag tien is emotioneel even niet in staat tot het stellen van een vraag.

Leukste Sinterklaas- of Kerstcadeau dat je dit jaar niet kreeg: een auto.

Dit kinderboek snapte ik niet: Das Kapital van Karl Marx.

Onder mijn bed bevindt zich zonder mijn weten: mijn vriendje - soms - als ik hem s'nachts per ongeluk uit bed duw.

Wie boog de weg krom voor Berend Botje? Berend Botje?

In de nachtelijke uren... pluk ik de nacht!

Hoezo 'Leden Opgelicht'? Deze vragenlijst is zeker een complot.

Leukste cadeau in het donker: een zaklamp.

Wat zie je in deze vlek? Darth Vader, platgewalst in de sneeuw.

[FW]

Antwoorden Citatenwedstrijd

- 1 William S. Burroughs - morfine
- 2 Karl Marx - opium
- 3 Edmund Wilson - opium
- 4 Simon Vinkenoog - lsd
- 5 De Vliegende Panters - heroïne
- 6 Ernest Hemingway - absint
- 7 Charles Baudelaire - hasj
- 8 Salvador Dalí
- 9 Doe maar - nederwiet
- 10 Aleister Crowley – pernod
- 11 Thomas DeQuincey – thee
- 12 Jay - weed/wizz/coke/beers/beers/beers/beers/fatties/blunts/blunts/blunts/blunts

Met Magische Kristal - Deel II

Proloog: de hoofdpersoon van dit verhaal studeert sinds korte tijd in een grote stad. Tot die tijd heeft hij bij zijn ouders gewoond. Hij voelt zich eenzaam in de stad en slaagt er niet in nieuwe contacten te maken. Enige tijd daarvoor, op Dynamo Open Air - dat in die tijd nog drie dagen duurde - heeft hij voor het eerst kennis gemaakt met cocaïne...

Toen de vakantie voorbij was viel ik weer terug in mijn oude leventje. De eenzaamheid begon me te kwellen. Hele avonden achter elkaar had ik niets om handen. Ik vroeg me af hoe anderen het deden, mijn ouwe maten hadden immers ook nieuwe vrienden gemaakt. Ik zou niet zomaar een café binnengangelen en met iemand gaan praten, ze zouden me zien aankomen! Gelukkig was de oplossing nabij... Ik trof Marcel weer op een concert waar we met z'n allen heen gingen. Ik dacht terug aan Dynamo en verlangde intens naar het gevoel dat ik toen had. Ik keek naar de mensen om me heen - ik zou niemand van hen kunnen aanspreken, hooguit

om te vragen hoe laat het was of zo.

"Zeg, kan ik niet nog wat van dat spul van je kopen? Zo voor een gelegenheid... Toen was wel gaaf..."

"Kan op zich wel. Niet te veel, want dan moet ik zelf te veel inkopen en dan kom je toch bij de verkeerde handelaars terecht. Zullen we het op één gram houden?"

"Eén gram is goed." zei ik, hoewel ik niet wist hoeveel dat was.

"Ik heb het nu niet bij me. We moeten maar een keer op het station afspreken."

"Is goed, wanneer?" vroeg ik.

De vrijdag de week erop ging ik naar de stad waar hij woonde en zo kocht ik, voor vijftig euro, mijn eerste gram coke. Ik had me voorgenomen om die avond nog niets te gebruiken. De dag erop zou het zaterdag zijn, de dag dat iedereen leuke dingen deed. Ik kon het beter bewaren tot dan.

De volgende avond vroeg ik me af wat ik moest doen. Aangezien cocaïne niet zo lang werkt besloot ik dat ik gewoon de stad

in zou wandelen, een aardig café zou opzoeken - een tent waarvan ik had gehoord dat het er erg gezellig was - daar direct naar de wc gaan en dan mijn lijntje naar binnen snuiven. Op die manier zou ik het maximale effect ervan hebben. Ik zou dit alleen doen tot ik hier een normale contactenkring had opgebouwd zoals ik die thuis ook had en daarna zou het niet meer nodig zijn en zou ik de rest van de cocaïne door de wc spoelen. Ik besloot om niet mijn hele voorraad mee te nemen. Thuis maakte ik lijntjes, precies zo groot als Marcel dat deed. Tot mijn genoegen zag ik dat ik uit één gram wel zo'n vijftien lijntjes kon maken en ik zou er dus voor zeker een maand genoeg aan hebben. Ik verpakte mijn lijntjes elk in een stukje zilverpapier en stak een klein spiegelje bij me. Nerveus en zenuwachtig ging ik op stap, richting stad. De stad die bruste, maar altijd zonder mij. Een stad waar niemand alleen leek te zijn. Ik bereikte mijn café, dat al redelijk vol was met mensen. Ik durfde er nauwelijks binnen te stappen,

maar de wens om er binnen te gaan en een shot coke te nemen was sterker dan mijn angst. Toen ik uiteindelijk naar binnen ging had ik het gevoel dat iedereen naar me keek. Maar als ik eerlijk tegen mezelf was moest ik toch toegeven dat dat niet het geval was. Snel zocht ik naar de wc en ging naar binnen. Bezet... shit! Nu moest ik hier wachten, terwijl ik me toch al niet op m'n gemak voelde. Gelukkig was mijn voorganger snel klaar en ik ging gauw naar binnen. Ik nam het spiegelje, strooide vlug het witte poeder erop en veegde een lijntje met mijn bankpasje, zoals ik Marcel dat had zien doen. Een snuif, een minuutje of twee wachten en dan...

herinneren dat ik een verhaal afstak over hoe metal alle muziek zou wegvaagen en dat op een dag mensen alleen nog naar metal zouden luisteren; dat metal zou overwinnen en domineren en dat we al die stomme Britney Spearsluisteraars het land uit zouden jagen; Britney zelf zou een hoer aan een ketting worden, gratis te gebruiken. Al snel ging de man weer weg, je hebt had nu eenmaal van die eenvoudige mensen die nooit iets begrijpen, die niet willen vechten voor datgene waar ze voor staan! De wereld had mensen zoals ik nodig, die een vuist zouden maken tegen alles wat ons onderdrukte. Dit was nog maar het begin...

... yeah! The man! Als Clark Kent naar binnen, maar als Superman naar buiten! Ik keek naar de mensen om me heen - eigenlijk vond ik ze op dit moment wat suf. Ik ging snel naar de bar en bestelde een biertje, het zwaarste dat ze hadden. Desondanks had ik het in een paar minuten op en ik bestelde een nieuwe. Ik groette de persoon naast me en we raakten aan de praat. Ik kan me nog

Mijn lijntje was nog niet uitgewerkt en al snel schoot ik iemand anders aan. Om zijn hals droeg hij een kettinkje met een klein kruis en ik vroeg hem of hij christelijk was. "Ja, inderdaad." zei hij. Het christendom... een achterhalde vorm van bijgeloof voor makke schapen die een leider nodig hebben omdat ze zelf niets voorstellen.

"Het Christendom? Je bent dus een slaafse volgeling

van een godheid waarvan ieder zinnig mens weet dat die niet bestaat? Hah!" Ik stak nog een hele tirade af, maar hij had geen zin om ernaar te luisteren. "Weet je, jij bent gewoon gek!" zei hij. Wat een enorme sukkel dacht ik nog, omdat jij in zo'n flug god gelooft ben ik gek? Die is goed...

Ik begon te beseffen dat er meer was op deze wereld dan studeren en geld verdienen. Zoveel méér dat een mens kon doen. Ik dacht eraan om een boek te schrijven over hoe het verder moest met de wereld. Van welke zaken we af zouden moeten – o.a. het christendom – en hoe de wereld eruit zou moeten zien. Mijn boek zal de wereld schokken, dacht ik. Duizenden mensen schrijven duizenden boeken, maar mijn boek zal het boek van de waarheid zijn waar de mensheid al zo lang op wacht.

Ik probeerde die avond zo lang mogelijk te doen met mijn coke, maar elk lijntje werkt onvermijdelijk een keer uit. En dan had ik even onvermijdelijk een nieuwe nodig. Bij de derde was het effect minder dan ik had gedacht en ik nam me voor om voortaan een iets groter lijntje voor de derde keer te nemen. Ik had thuis nog genoeg... Eerder dan ik had gehoopt ging ik naar huis, voldaan en tevreden. Eindelijk hoorde ik er helemaal bij en had ik weer een doel in mijn leven.

Denk je eens in dat je anderhalve liter wodka drinkt, een kots rioolwater binnen krijgt, in een afwasteiltje slaapt en een stuk vlees opeet dat een maand in de zon heeft liggen rotten en je hebt een idee hoe ik me voelde toen ik de dag erop wakker werd. Het zal 'm het bier zijn geweest, dacht ik bij mezelf. Dat zware bier doet het 'm. Aan het schrijven van een boek dacht ik niet meer.

De rest van de week bestond uit colleges, muziek, bier en twee avonden een joint. Ik was eigenlijk alleen maar aan het wachten

op de komende zaterdag, want dat vond ik toch wel de beste dag om te gebruiken. Ik maakte weer drie lijntjes, de derde wat groter dan de rest. Ik zag dat ik nu op de helft van mijn voorraad was. Ik zou er de komende twee weken nog mee kunnen doen en dan was het afgelopen. Dan zou ik een vriendenkring moeten hebben, zodat ik die rommel niet meer nodig had. Maar wát een lekkere rommel...

Eigenlijk verliep de avond net zoals de vorige zaterdagavond. Ik praatte met veel mensen, zelfs met meisjes - dat had ik nog nooit eerder gedaan. En de dag erop was ik weer zo brak als de tering. Geen normale brakheid - ik was de hele dag nergens toe in staat en ik realiseerde me dat ik eigenlijk de grootste loser in de wereld was. Ik wou dat er iets was dat cocaïne permanent kon laten werken.

Op de vierde zaterdag gebeurde er iets bijzonders. Ik was naar hetzelfde café gegaan als de week ervoor en ik trof een meisje met wie ik die keer had staan praten. En nu bleef het niet bij praten alleen... Hoe dat kwam? Moeilijk te zeggen, het ging vanzelf, zoals het bij anderen ook altijd vanzelf leek te gaan. Die avond zoende ik, voor het eerst van m'n leven, een meisje... en ik was door mijn coke heen.

Ik belde snel Marcel en wilde opnieuw met hem afspreken. Ik had liever twee gram in één keer gekocht, maar ik durfde niet gelijk zoveel kopen.

"Weer een gram? Ben je nou al door die vorige heen?"

"Ja, ik heb redelijk wat uitgedeeld." zei ik.

"Ik doe een maand of vier met één gram en ik deel ook wel eens uit."

"Er waren nogal wat feesten hier en ik gebruik alleen op feesten. Maar het feestseizoen is nu voorbij dus nu doe ik er langer mee." Marcel leek tevreden met mijn uitleg en al snel kocht ik een nieuwe gram coke van hem. Weer een maand, dacht ik.

De klap kwam de week erop. Ik kwam het meisje dat ik die zaterdag ervoor had gezien tegen in de stad, innig gearmd wandelend met iemand. Besef dat ik op dat moment niet onder invloed was: ik was mezelf en ik woonde op een andere planeet dan meisjes. Mijn hoop om succes te hebben was de grond ingeslagen. Ik volgde ze nog een tijdje om zeker van mijn zaak te zijn, maar er was geen twijfel mogelijk. Óf ze had hem belazerd de vorige zaterdag, óf er moet de dagen erop iets zijn gebeurd. Ik herkende de jongen als iemand die in hetzelfde café kwam. Shit!

Alles leek zo mooi te gaan, en toen dit. Ik verlangde naar mijn probleemoplosser, het magische witte poeder, maar dat mocht ik alleen op zaterdagavond van mezelf. Bovendien zou ik niet nog een keer bij Marcel kunnen aankomen voor een handvol coke. Ik zou anders niet weten waar ik het vandaan moest zou moeten halen. Ik besloot dan maar alcohol te gebruiken, dat was tenminste *iets* om dat akelige gevoel weg te nemen. Acht flesjes bier later vond ik dat ik toch wel één lijntje mocht snuiven. Eén keer niet op de zaterdagavond, dat komt ook wel goed toch? Ik voelde me op slag een stuk beter. Ik nam nog wat bier en besloot te gaan slapen. Van één lijntje zou ik nog redelijk fit wakker worden.

Twee weken later zou ik door de helft van mijn

coke heen zijn en ik had nog niets bereikt. Nog geen vrienden behalve mijn ouwe maten ver weg, geen meisje dat ik kende en ook geen zicht daarop omdat ik zonder coke niet wist hoe ik dat aan zou moeten pakken. Ik kon dus maar één ding doen: doorgaan met coke, anders zou het me helemaal niet lukken. Ik vroeg me af waar ik het nu vandaan moest halen, want ik durfde niet meer naar Marcel toe te gaan. De oplossing leek simpel: ik zou naar een coffeeshop gaan en luidkeels vragen of ze ook cocaïne verkochten. Als ik een twijfelachtige coffeeshop trof zou ik nog geluk kunnen hebben, maar eigenlijk hoopte ik dat iemand me aan zou schieten die me gehoord had. Ik besepte dat ik hiervoor de rest van mijn cocaïne nodig had. Zonder zou ik nauwelijks een coffeeshop binnen durven te stappen, laat staan vragen naar cocaïne. Geloof het of niet, maar mijn plan lukte. Het kostte me praktisch mijn hele voorraad, maar uiteindelijk kwam ik in contact met iemand die niet kinderachtig deed over een paar gram.

Op momenten dat ik niet gebruikte miste ik de helderheid die het me verschafte; het vermogen om dingen te doorzien, het vermogen om mezelf zo geweldig te voelen dat ik ervan overtuigd was dat iederéén me geweldig vond. Ik probeerde de gedachte dat ik nog *niets* had bereikt en dat mijn methode niet werkte ver van me af te gooien. Twee keer heb ik geprobeerd

om na een snuif een tentamen te maken, in de hoop dat de helderheid en creativiteit die het magische witte poeder me gaf het me gemakkelijker zou maken. Twee keer ging ik weg met het idee een negen of zelfs een tien te hebben gescoord, maar de eerste keer had ik een drie en de tweede keer sprak de docent me zelfs aan hoe ik zulke enorme waanzin had kunnen opschrijven. Ik beloofde hem beter m'n best te doen en ik nam me dat zelfs daadwerkelijk voor.

Het venijn bijt zich in de staart. Omdat ik me kut voelde aangezien niets in m'n leven me lukte had ik sterker de neiging om meer te gaan gebruiken. Wie wil zich niet geweldig voelen op momenten dat hij zich kut voelt? Ik in elk geval wel, en de euforie op het spiegeltje gaf je die gratis, zonder dat je er iets voor hoefde te doen. Weliswaar maakte het glinsterende poeder je maar voor even gelukkig, maar toch: het werkte... Ik wist dat ik moest stoppen met doordeweeks gebruiken, maar het ging niet meer. Het spul was te verleidelijk, als een mooie vrouw die half ontkleed op de bank ligt en uitnodigend naar je glimlacht. Aan het eind van het liedje heb je steeds meer nodig. Ik had niets meer, alleen het verlangen naar het genoegen van het poeder. Dan kon ik de ellende even van me afzetten.

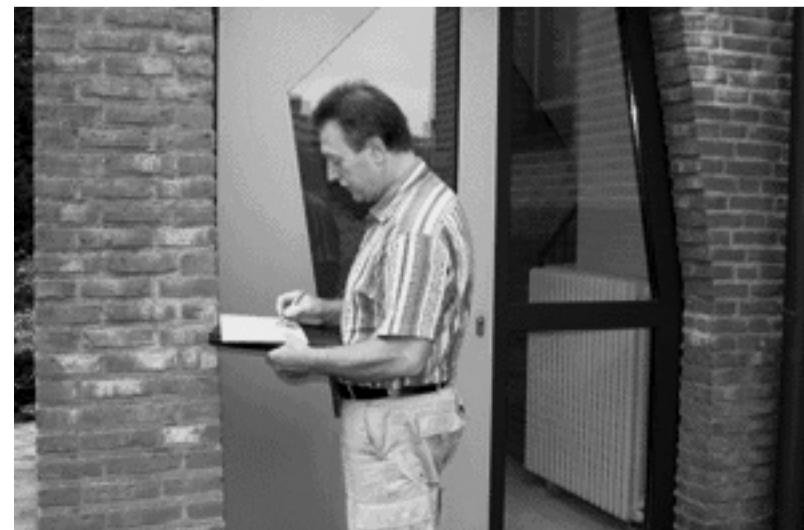
Uiteindelijk, toen ik dagelijks drie of vier lijntjes snoof en als ik 'uitging' wel zeven of acht, raakte mijn geld op. Nu was mijn geld al een hele tijd op, maar ik kon een redelijk eind roodstaan. Ik had mijn studielening op maximaal gezet en met mijn creditcard bestelde ik spullen op internet die ik via marktplaats goed kon doorverkopen. Ik nam abonnementen voor mobiele telefoons, om de telefoons recht uit de doos door te verkopen. Al snel kwamen de eerste brieven met aanmaningen binnen omdat er geen geld van mijn rekening kon worden afgeschreven. Ik gooide ze ongeopend weg, ik wilde

niet met mijn ellende worden geconfronteerd. Ik probeerde thuis – bij mijn ouders – voorzichtig te laten doorschemeren dat ik het niet breed had en dat de studieboeken duur waren. Vaak stopten ze me wel iets toe, zodat ik het weer een paar dagen kon uitzingen.

Cocaïne sloopt je, boven alles je hersens en je persoonlijkheid, hoewel ik het van dat laatste niet eens erg vond dat die werd gesloopt. Daar was het me immers om begonnen. Coke zorgt voor een 'high' bij het gebruik, maar tevens voor een 'crash' na afloop. Als je je toch al niet prettig voelde is een crash daaroverheen vaak te veel en wordt het verlangen naar meer te sterk. Ik lag dagelijks tot diep in de middag in bed, stond op en dronk vaak gelijk een paar glazen wodka om iets van het nare gevoel te dempen. Soms at ik wat, soms niet. Ik had eigenlijk helemaal geen trek meer. Als ik me afvroeg wat ik die dag zou moeten gaan doen nam ik gewoon een snuif, daarna nam ik me voor om de meest fantastische dingen te gaan doen. Ik zou een bedrijf beginnen en het gat in de markt vullen, zodat ik mijn schulden zou afbetalen en een fatsoenlijk leven zou leiden zonder

het magische poeder. Zo zouden zelfs mijn ouders niets merken. Ik zou een band beginnen die binnen een jaar festivals zou headlinen, zó groot zouden we worden. Ik zou alleen genoegen nemen met de allerbeste muzikanten, de mindere zou ik er gelijk uitschoppen. Zodra ik weer geld zou hebben zou ik een gitaar kopen en de hele dag oefenen. Deze voornemens leefden net zo lang als de 'high'; wanneer ik neerstortte besefte ik dat ik niets had en niets was. De brieven van schuldeisers gooide ik nog steeds weg en als er iemand aanbelde deed ik niet open, uit angst dat het een deurwaarder was. Die zou ik nog wel een lesje leren, dacht ik tijdens mijn roes. Als ik nog een greintje verstand had gehad dan zou ik de brieven van mijn kamerverhuurder nog hebben geopend.

Hoe ik het zo lang vol heb kunnen houden is me een raadsel, het duurde maanden voordat ze op mijn deur klopten: mijn huisbaas, twee politieagenten, een deurwaarder en drie verhuizers. Ze kwamen 's ochtends vroeg, toen ik mijn roes nog aan het uitslapen was. Ik heb het aankloppen niet eens gehoord; ik merkte pas dat ze er waren toen mijn huisbaas mij m'n bed uit sleurde en de deurwaarder een dwangbevel onder mijn neus hield. Twee minuten later stond ik buiten, een plastic zak met wat kleren bij me en dat was op dat moment alles wat ik op de wereld bezat. De verhuizers waren al bezig mijn spullen – als ik ze zo nog kon noemen – in een vrachtwagen te laden. Ik besefte dat mijn laatste restje coke nog in de la van mijn bureau zat. Dat kon ik me niet laten afnemen, zeker niet nu ik het zo hard nodig had.

"Hey wacht even, in die la liggen nog spullen van mij!" riep ik, en ik liep naar de verhuizer toe en probeerde de la open te maken. In een oogwenk was één van de agenten bij me en ging tussen ons in staan.

"Je koopt je spullen maar terug bij de executieverkoop!" riep de deurwaarder.

"Man, alleen wat in die la zit! De rest mag je houden!" Ik probeerde de agent weg te duwen, maar het was een fors gebouwde kerel.

"Ga nou niet agressief worden, je maakt het alleen maar erger. Als je lastig wordt nemen we je mee. Voordeel is dan wel dat je vanavond weer onderdak hebt." grijnsde hij.

"Alleen wat in die la zit! Alsjeblieft!"

"Al jouw spullen worden in beslag genomen en gevuld. Als het genoeg is om je huurschuld van €2075,15 af te lossen, mag je de rest houden. Oh ja, de kosten van de veiling, de uitzetting en de incassokosten komen daar nog overheen" zei de deurwaarder.

"Bureautje nodig, Klaas?" riep de agent naar zijn collega.

"Er is er één te koop, met waardevolle spullen in de la. Net als touwtje trekken op de kermis!" Geen van de kwelgeesten kon zijn lachen onderdrukken... Shit, ook dat nog... dacht ik. Als die smerissen merkten dat er coke in die la zit kreg ik daar ook nog gedonder mee. Ik draaide me om en liep weg.

"Klootzakken! Tyfushomo's! Vuile smerige terringlijers!" riep ik ze na.

"Geboren loser!" riep één van de verhuizers. "Ga werken voor je geld, net als wij! Want wie mag weer al die spullen van jou sjouwen?"

Ik kon het niet meer aanzien. Ik rende weg, nergens heen, weg van hier. Ik zwierf wat door de stad, vol met mensen die waren zoals ik zou willen zijn. Mensen die vrienden hadden, een vriend of vriendin, of die getrouwd waren, mensen die 's ochtends naar hun werk gingen om geld te verdienen. Mensen die wat voorstellen en zich dat niet hoefden voor te houden door zichzelf te vergiftigen. Ik kon geen mensen meer om me heen zien en liep de stad uit. Ik had tenslotte geen reden meer om hier te blijven. Ik woonde er niet meer. Ik woonde nergens meer. Uiteindelijk, nadat ik wel een uur of twee had gelopen, kwam ik bij een klein meertje en ik ging op het bankje zitten dat erbij stond. Wat nu...? dacht ik. Dit is geen probleem dat zich met coke laat oplossen. Ik verlangde naar een literfles wodka of een oneindige lijn, die ik zou kunnen opsnuiven zodat alles maar voorbij zou zijn. Ik vroeg me af of dat niet de beste oplossing zou zijn. Of de trein... Ik schrok van de

gedachte, maar zo onredelijk leek het niet. Wat had ik nu nog te verliezen? Het ergste vond ik dat ze mijn coke hadden afgenomen, net nu ik die zo hard nodig had.

Nu kan ik drie dingen doen dacht ik. Ik kan de situatie onder ogen zien en proberen om er vanaf nu het beste van te maken of ik kan voor de trein springen; dan is alles voorbij. Of ik kan op zoek gaan naar een handvol coke, maar eigenlijk is dat hetzelfde als de tweede optie. Dus ik heb twee opties. De trein, of.... of wát eigenlijk? Wat zou ik anders kunnen doen? Naar huis? Naar mijn ouders, die niet beter weten dan dat ik studeer en het naar mijn zin heb in deze vervloekte stad? Ik zag zo op tegen de confrontatie met mijn ouders dat ik die dag niet naar huis ging. Ik had helemaal niets om naartoe te gaan en dus bleef ik maar zitten waar ik zat. Er liepen mensen voorbij, maar ik negeerde ze. Blijkbaar had ook niemand zin om naast mij op het bankje te zitten. Ik vroeg me af wat ik zou doen als ik langs een meertje zou lopen waar iemand zit die er zo uitzag als ik. Net als alle andere mensen zou ik er waarschijnlijk ook langslopen en niets met hem te maken willen hebben.

Het werd nacht en ik ging op het bankje liggen. Ik gebruikte de kleren die ik bij me had als deken,

maar warm werd het natuurlijk niet. Ik heb die nacht nauwelijks geslapen. De dag erna toen ik volledig gebroken wakker werd nam ik een besluit. Ik wil niet kapot gaan. Ik moet opnieuw beginnen en opnieuw proberen te bereiken wat ik wil. Dat is: van de coke afkomen en onderdak vinden. Al het andere is latere zorg. Ik had maar één keus. Hoe erg het me ook tegestond: ik ging naar huis, naar pa en ma...

Nu ik dit opschrijf zit ik alweer enkele weken thuis. De dokter, die eerst elke dag kwam om te kijken hoe het met me ging, komt nu om de paar dagen. Hij is mijn dokter geweest van kinds af aan, de arme man moet zich rotgeschrokken zijn. Vast niet zo erg als mijn ouders; vooral mijn moeder ging zowat tegen de vlakte toen ik vroeg in de ochtend met helemaal niets thuiskwam. Inmiddels gaat het beter met me en kan ik op mijn verleden terugkijken. Eén vraag blijft door mijn hoofd spoken. Waar is het misgegaan met me? Waren het de eerste biertjes op het concert? Iedereen daar dronk alcohol, sowieso iedereen die ik ken. Was het de eerste joint die ik niet simpelweg doorgaf, maar waarvan ik zelf een hijs nam? Maar waarom zijn mijn vrienden dan niet in de problemen gekomen en is sowieso niemand die ik ken die wel eens een joint rookte in de problemen

gekomen? Ik kende mensen die te veel hadden geblowd, maar die waren er allemaal zonder problemen mee gestopt. Had ik de verkeerde vrienden? Ik dacht aan Hans en mijn andere maten, succesvolle mensen die studeerden, vrienden hadden - een aantal hadden een vriendin. Waren zij fout? Is het 't lijtje coke geweest dat ik van Marcel kreeg op Dynamo? Hij gebruikte zelf ook cocaïne, maar hij hield het in de hand. Ik geloof trouwens dat hij ermee is gestopt toen hij een vriendin kreeg. Bovendien had ik zelf bij hem aangeklopt en mijn eerste gram coke gekocht. Daar had hij geen winst op gemaakt; het was een vriendendienst. Is het dáár misgegaan, toen ik zelf cocaïne kocht?

Of had de verhuizer gelijk en ben ik gewoon een geboren loser? Ik weet het niet. Nu was ik een loser maar in elk geval probeer ik dat vanaf nu niet meer te zijn. Ik ga weer studeren en werken om mijn schulden af te lossen. Goede voornemens, die had ik altijd. Maar deze zijn van mezelf en niet ingegeven door het glinsterende poeder. Nu heb ik tenminste een stok achter de deur: ik wil mijn ouders dit voor geen goud nog een keer aandoen.

[PL]

Quotes

Algemene Zaken

Daan (verward, nadat hij voor een leeg Wordbestand is neergezet): "... maar wat moeten we quoten dan?"

Marlies: "Al jullie wanuitspraken."

Michiel: "Het sumnum van romantiek: twee rozen en een warme pizza in een doos."

Anke (over Daan, Gregory, Antal, Dirk en Mark): "Ze lachen echt als wijven!"

Alette: "Ik werd wat terughoudender nadat ik als enige verkleed was op de borrel."

Marlies: "Dat had ik nou ook na de eerste porno-borrel."

Antal: "Daan is een smeert!"

Iris (tegen Antal): "...die waardigheid ben je al een tijdje kwijt, schat."

Marlies (op het überN3-rdfest): "Dit spel speelde ik tien jaar geleden."

Daan: "Toen was je wat, negen jaar oud?"

Marlies: "Oh, Daan! Jij charmeur."

Daan: "Nee...gewoon een leugenaar."

Koert (tegen Marjolijn): "Je mag altijd met mij mee krijsen."

Michiel: "Robin is ook mijn broertje."

Naomi: "Ik kneed mannen niet. Mannen zijn van staal; die moet je smeden."

Marjolijn (over het weekend): "Wat is er met de bonte avond gebeurd?"

Anke: "Die is niet doorgaan omdat teveel dronken mensen met zichzelf bezig waren."

Koert: "Waarom belt mijn moeder midden in het weekend, wanneer ik heel erg dronken ben?!"

Jille (eerste avond van het weekend, vijf uur 's nachts): "Het is zielig en het probeert te slapen: de rest."

Bas: "Al mijn fantasieën met Michiel zijn *ad hoc*."

Bas (tegen Olivier): "Misschien gaan Michiel en ik wel dingetjes doen waar jij heel jaloers op wordt..."

Michiel: "Goh Marlies, ik had de wijze waarop jouw hoofd op mijn schoot zou liggen toch anders voorgesteld."

Marlies: "Zonder de facilitatie van Bas bedoel je?"

Marlies: "Ik heb een Michelvormige lacune."

Bas: "Michiel kuisen is best lastig."

Francine: "Misschien moeten we een eerste-jaarscommissie oprichten? Daar moet dan wel jong bloed in; de oudere generatie heeft misschien weinig raakvlakken met de jeugd."

Marlies: "Ik heb veel raakvlakken met de jeugd..."

Buitenlandse Zaken

Marlies: "Age is nothing but a temporary inconvenience."

Paul S.: "I'm so glad you can't quote facial expressions..."

Maart / April 2009, Akta Rokturna

Michiel: "Ik ben een tipi!"

Koert (over Mikes onbedekte huid): "In Iran zouden ze hier meteen een burkha overheen gooien."

Michiel: "Ik voel me nu een heel wijze tipi!"

Bram W. (met diepe minachting): "Glocalisering!"

Daan: "Mijn droom heeft er vooral mee te maken dat ik Hitler en Stalin hilarische personen vind."

Michiel: "Ik ben een bier-tipi?!"

Defensie

Chris (tegen Mark, die net water voor hem heeft gehaald): "Sodemieter op! Ik penetreer je анал en pis op het graf van je moeder!"

Michiel (over Bas en Bram): "Eén van de twee broertjes tegelijk! Alsjeblieft!!!"

Bas (over de bloedlip van Michiel): "...territorium afbakenen."

Daan: "Waarom is Michiels lip jouw territorium?"

Daan: "Flikker kaal! Rot op met jouw duivel!"

Bram W. (foeterend over slechte beveiliging): "Een goede terrorist, zoals Bas en ik..."

Economische Zaken

Francine: "Alles voor geld! Eh..quote dat maar niet."

Marlies (tegen Bas): "Je bent echt duur in het onderhoud."

Justitie

Koert (op het weekend): "Er wordt NIET geneukt dit weekend!"

Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Daan: "Ik ben een driehoekige weerwolf!"

Marjolijn: "Bas doet korte slaapjes; het is net een cavia."

Daan (over schaamlui-zen): "Ik zou ze je wel willen geven, maar ik heb ze niet meer..."

Daan: "Stampen op die eend!"

Francine (tegen Michiel): "Je hebt vast heel poezelige voeten."

Daan: "Feel the wrath of draken-Daan! NJJJIEIEI-EIEIE!"

Michiel: "Kwek kwek kwek, mothafuckah!"

Daan: "Waarom ben je duizelig?"

Gregory: "Dat zijn bijen."

Daan: "Waarom heb je bijen?"

Gregory: "Die kunnen de vlooien verslaan."

Paul (vL): "Ik heb nog nooit een varken bij de slager gezien."

Jorne: "Ik ben een aardappelnist: die aardappels worden veel te warm gekookt."

Marjolijn (tegen Bregje): "En daar leef jij mee? Sterkte!"

Chris (angstig): "...maar ik houd helemaal niet van karbonaadjes..."

Olivier (over Jille): "Hij slikt wel."

Jesper 2.0 (tegen Marlies): "Heb je weer uit de WC gedronken?"

Iris: "Ik heb een biersok!"

Lisette: "Ik heb een bier-knie!"

Laura: "Er is nooit genoeg bier."

Marlies: "Er is geen negatieve port. Er is alleen positieve port en negatieve emotie."

Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Iris: "Slapen is niet zo leuk; maar het effect ervan wel."

Daan: "Net als met bier!"

Iris: "Dat is een quote! Schrijf maar op!"

Daan: "Maar ik kan niet schrijven..."

Jille: "Als Bas, dan wis-kunde."

Marlies: "13."

Bas: "12."

Marlies: "11 - het moet natuurlijk wel kinky blijven."

Jille: "Anke is taalkundig even wakker als Paul eruit ziet."

Koert (tegen Anke): "Je bent heel dom!"

Men brainstormt over thema's voor literaire werken.

Michiel: "Ik zou graag..."

Bas: "...verkracht worden door mijn pa."

Rik: "Anders gaan we naar een boekhandel, theehuis, coffeeshop?"

Marlies: "De Heilige Drie-eenheid!"

Michiel (over fantasie-meisjes): "Ik heb een ander boekje waar er meer in staan..."

Olivier: "Ik zing niet als ik zuig."

Bas: "Als jij mij zuigt zing ik wel."

Jesper 1.0: "Ik heb een naaktmodel nodig voor mijn stoepkrijtwerk!"

Marlies (tegen Bas): "Nee, ik wil niet met je dansen."

Rik: "Maar ik wil wel met Bas dansen!"

Marlies: "Ach. Jullie kunnen toch alleen maar twisten."

Marlies: "Ik ben geen quote-machine!"

Sociale Zaken en werkgelegenheid

Marlies: "Kunnen de daklozen niet een keer voor ons koken?"

Michiel: "Dat is een gevvaarlijke grap om te maken hier in de *Bijstand*."

Daan: "IK VERMOORD DE UITZENDKRACHT!"

Verkeer en Waterstaat

Chris: "Ik heb ooit een brommer gehad, maar dat was geen poes."

Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Daan en Gregory: "Wij zijn gekwetst!"

Olivier: "Waar?"

Koert (tegen Chris): "... dan heb ik een grote piemel om jou pijn te doen."

Olivier: "Als het niet rekt, scheurt het wel."

Rik (tegen Iris): "Heb jij Michiels tepel gevonden?"

Gregory: "Aaargh! Ik heb geen armen meer!"

Olivier: "Roeren in een open wond is smerig."

Marlies: "Is dat mijn bloed? Oh, shit!"

Daan: "Dat zouden zulke mooie laatste woorden zijn..."

Gregory: "Groen is met je lichaamsdelen gooien."

Mark: "Ik ben bruut en krachtig!"

Judith: "Zijn er nog meer mensen die alleen spierpijn hebben in hun rechterbil?"

Alette: "Je tanden zijn net alsof je een vampier bent."

Chris: "Grrrrr!"

Bas: "Corpulent klinkt zoveel veel geiler dan obees."

Marlies: "Ga jij ook op wintersport?"

Robin: "Nee. Ik vind winter stom."

Jorne: "Er zijn vier of vijf man nodig om Jorne te werpen."

Daan: "Er was maar één vrouw nodig om Jorne te werpen."

Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Alette (in de woonkamer): "Zijn de mensen in de keuken ook hier?"

Chris (over opstaan de eerste ochtend op het weekend): "Als we thuis waren geweest hadden we dit niet hoeven doen."

Gregory: "Hee, klootzak! Ik beneden, jij onder!"

Paul: "Ik ONDER???"

Gregory: "Nee! Jij boven!"

Marlies: "Ik ben over het algemeen wel bang voor binnenkanten."

Mike (over debatteren met Milieudefensie over duurzaamheid): "Op het 'we moeten het milieu redden anders hebben we straks geen bomen meer om mee te knuffelen'-aspect na is dit op zich best interessant."

Noktibiteiten

Woensdag 11 maart - Algemene Ledenvergadering

Deze woensdagavond wordt het reilen en zeilen van de vereniging besproken met de leden en gestemd over allerlei zaken. Kom en beslis mee over wat Karpe Noktem de komende tijd allemaal gaat doen en worden!

Locatie: café 't Haantje

Aanvang: 21.00

Entree: gratis

Vrijdag 13 maart - Zusjesfeest Wolwêze: Operatiekamer 13

Het zusjesfeest van Wolwêze, onze zustervereniging in Leeuwarden! Meereizen? Bel of mail naar michiel@karpenoktem.nl of mike@karpenoktem.nl !

Locatie: A.S.V. Wolwêze, Noordvliet 7a, Leeuwarden

Aanvang: 21.30

Woensdag 18 maart - Extreme Playbackshow

Zoals ook de vorige jaren organiseren we opnieuw de Extreme Playbackshow! De leukste, idiootse en extreemste acts zullen hier weer de revue passeren. Wil je deelnemen? Meld je dan aan op bestuur@karpenoktem.nl.

Locatie: De Kroeg (Carolus Magnus), Hertogstraat 141

Aanvang: 20.30

Vrijdag 20 maart - Spelletjesavond

Kom gezellig spelletjes spelen op het secretariaat van de Villa!

Locatie: het secretariaat van de Villa van Schaeck

Aanvang: 21.00

Vrijdag 27 maart - Zusjesfeest Cyclades

Het zusjesfeest van Cyclades, onze zustervereniging in Amsterdam! Meereizen? Bel of mail naar michiel@karpenoktem.nl of mike@karpenoktem.nl !

Locatie: Sociëteit de KPATEP, Prinsengracht 181, Amsterdam

Aanvang: 22.00

Vrijdag 03 april - Weerwolvenavond

Na het grote succes van de spelletjesavonden nu een avond gewijd aan één spel: de Weerwolven van Wakkerdam. Dit sociale, interactieve rollenspel heeft vele introductiekampen in haar ban gehouden en komt nu ook naar KN.

Locatie: het secretariaat van de Villa van Schaeck

Aanvang: 21.00

Woensdag 15 april - 22 april - Ragweek!

Het is weer zover: de jaarlijkse ragweek - een week vol muziekevents, studentenfeesten en concerten voor het goede doel - vangt weer aan. En ook Karpe Noktem is van de partij!

Voor het volledige programma van dit weekvullende festival, bezoek de site van de Ragweek:

<http://ragweek.ruhosting.nl/>